

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 682 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 31 ΜΑΡΤΗ 2012

1,30 ΕΥΡΩ

Free
Hana Shalabi

45 ΑΠΕΡΓΙΑ
ΜΕΡΕΣ **ΠΕΙΝΑΣ**

ΑΠΟΧΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΛΠΕΣ
ΓΡΟΦΗ ΚΙΝΕΣΟΠΟΙΗΣΗ
ΤΑΞΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΓΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

31/3: Μάλτα: Ημέρα δημοκρατίας (1974) 31/3/1921: Χιλιάδες απεργοί ανθρακωρύχοι, κατάσταση έκτακτης ανάγκης (Μεγάλη Βρετανία) 31/3/1931: Ίδρυση Εργατικής Εστίας 31/3/1957: Θάνατος Στέφανου Σαράφρη 31/3/1991: Διάλυση Συμφώνου Βαρσοβίας 31/3/1991: Ρουκέτα στο «Πεντελικόν» (17N) 31/3/1991: Βόμβες σε δυο υποκαταστήματα Citibank (ΕΛΑ-1η Μάη) 31/3/1992: Δεύτερο χτύπημα «Καν-Καν» (ΕΛΑ) 31/3/1999: Ρουκέτα κατά γραφείων ΠΑΣΟΚ στη Χαρ. Τρικούπη (17N) 1/4/1935: Κατάργηση γερουσίας στην Ελλάδα 1/4/1955: Εναρξη ένοπλου αγώνα ΕΟΚΑ 1/4/1985: Εκτέλεση εισαγγελέα Θεοφάνη Αντικρατική Πάλη) 1/4/1986: Εμπρησμοί τραπεζών, μολότοφ, οδομαχίες μετά από τραυματισμό 18χρονου από αστυνομικό (Εξάρχεια) 1/4/1991: Βόμβα στο κτίριο του ΟΗΕ (ΕΛΑ-1η Μάη) 1/4/1991: Εκτέλεση διοικητή επιτροπής ιδιωτικοποιήσεων ανατολικής Γερμανίας Ντέτλεφ Ρόβεντερ (RAF) 2/4: Ημέρα παιδικού βιβλίου 2/4/1902: Εκτέλεση Υπέξ Σπιάγκιν (Ρωσία) 2/4/1968: Ανατίναξη σούπερ μάρκετ «Κάουφχαουζ Σνάιντερ» (RAF) 2/4/1976: Βόμβα στην American Express (Σύνταγμα) 3/4/1881: Εκτέλεση πέντε μελών «Ναρώνταγια Βόλια» για τη δολοφονία τσάρου Αλεξάνδρου Β' 3/4/1917: Ο Λένιν κρυφά στη Ρωσία 3/4/1922: Με εισήγηση του Λένιν ο Στάλιν εκλέγεται ΓΓ του ΚΚΡ(μτ.) 3/4/1984: Απόπειρα κατά αμερικανού σημηνία Ρόμπερτ Τζαντ (17N) 3/4/1990: Βόμβες σε κτίριο ΓΣΕΕ, υπουργείο Οικονομίας, γραφεία ΣΕΒ και Σύνδεσμο Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος (ΕΛΑ-1η Μάη) 3/4/1991: Πέντε εκρηκτικοί-εμπρηστικοί μηχανισμοί σε αυτοκίνητα (ΕΛΑ-1η Μάη) 3/4/1999: Χτύπημα γραφείων Τ.Ο. ΠΑΣΟΚ Γαλατσίου (17N) 3/4/2003: Εξι νεκροί, τρεις τραυματίες από έκρηξη στη Σαλονικία 3/4/2008: Επίθεση στην έδρα ΜΑΤ (Γουδί) 4/4: Σενεγάλη: Εθνική γιορτή (1960), Ουγγαρία: Ημέρα απελευθέρωσης (1945) Λεσότο: Ημέρα ηρώων 4/4/1930: Θάνατος Βλαντιμίρ Μαγιακόφσκι 4/4/1940: Καταδίκη 44 κομμουνιστών βουλευτών (Γαλλία) 4/4/1949: Ίδρυση ΝΑΤΟ 4/4/1968: Δολοφονία Μάρτιν Λούθερ Κινγκ 4/4/1981: Βόμβες σε αυτοκίνητα Αμερικάνων σε Ιλίσια, Ν. Σμύρνη, Αργυρούπολη, Ελληνικό, Π. Φάληρο 4/4/1981: Σύλληψη ηγετικού στελέχους Ερυθρών Ταξιαρχιών Μάριο Μορέτι 5/4: Ημέρα ελληνικού εμπορικού ναυτικού 5/4/1902: Ο Ιωσήφ Στάλιν εξορίζεται στη Σιβηρία 5/4/1925: Δικτατορία Πάγκαλου 5/4/1944: Απασχονισμός πέντε κομμουνιστών (Αμπελόκηποι) ως αντίποινα για φόνο λοχαγού Ευζώνων Μανωλάκου 5/4/1945: Διαγραφή Αρη Βελουχιώτη από ΚΚΕ 5/4/1962: Ο Νίκος Ζαχαριάδης ζητά να επιστρέψει στην Ελλάδα για να δικαστεί (απορρίφτηκε) 5/4/1981: Εξι βόμβες στην Αθήνα («Επαναστατική Αριστερά») 6/4/1941: Επίθεση Γερμανών στην Ελλάδα 6/4/1960: Σύρραξη κυβερνητικών και αριστερών βουλευτών στη Βουλή, επέμβαση χωροφυλακής.

● Πραγματικά δεν καταλαβαίνω τις αντιδράσεις ●●● Ο Καλλιγούλας είχε κάνει συγκλητικό το αλόγο του, ο Μπένι γιατί να μην ορίσει εκπρόσωπο Τύπου τη Φώφη; ●●● Α, να μην το ξεχάσω, κι ο Γιωργάκης είχε βάλει επικεφαλής του ευρωψηφοδέλπιου τη Ματσούκα ●●● Και υποψήφια υπερπεριφερειάρχη την Καραχασάν ●●● Και τη Μπιρμπίλη υπουργό ●●● Επί τη ευκαιρία, ας μας επιτραπεί να ρωτήσουμε ●●● Ποιοι σκοτεινοί, παλαιοκομματικοί μηχανισμοί διέκοψαν τη λαμρή πολιτική καριέρα που διαγραφόταν για τα δυο πρώτα «κορίτσια του Γιώργου»; ●●● Ποιος καταδίκασε τη Μαίρη Ματσούκα στο ρόλο της κυρίας Χρυσόχοϊδη Νο 2 και τη Γκιουλ Καραχασάν στο ρόλο μιας δικηγόρου της Ξάνθης; ●●● Και μην ακούω χαζές ερωτήσεις του τύπου «και τι θα λέει η Φώφη ως πορτπαρόλ του Βενιζέλου;» ●●● Τα γνωστά Φωφικά θα λέει, αλλά δεν της έδωσε αυτό το ρόλο για να λέει, παρά για να φαίνεται ●●● Να τη βλέπει ο γερο-Πασόκος, να θυμάται τον πατέρα της, να θυμάται τα παλιά, να κάνει την καρδιά του

πέτρα και να ρίχνει το ψηφοδέλτιο ●●● Μετά το Βατερλό που έπαθε στο πρωινό του Παπαδάκη, μάλλον θα αναθεωρήσει ο Παπακωνσταντίνου την τακτική του να περιφέρεται στα ραδιοκάναλα και να το παίζει μάγκας ●●● Δεν σε παίρνει, αγόρι μου, όταν δεν σε αβαντάρει ο διαχειριστής της εκπομπής ●●● Πάνε τα παλιά μεγαλεία των μονολόγων σου ●●● «Δεν ξέρω τι θα δώσουν οι δημοσκοπήσεις αλλά είμαι σχεδόν σίγουρη ότι θα είμαστε στην επόμενη βουλή και μάλιστα με σημαντικό ποσοστό», δήλωσε η Λούκα ●●● Τα ίδια λέει και η Ντόρα, αλλά πλέον ούτε η ίδια πιστεύει

τον εαυτό της ●●● Εμπαινε Μάκαρε ●●● Δεν μιλάμε για τον Ψωμιάδη, ρε παιδιά, για τον Γιακουμάτο μιλάμε ●●● Πρώτος την έπεσε στον Καμμένο, αποκαλώντας τον λαμόγιο του χρηματιστηρίου ●●● Και ακολούθησε ο Μπουμπούκος ●●● Θα καούν τα τόπια στη Β' Αθήνας ●●● Και να σκεφτείτε, ακόμα δεν έχει τοποθετηθεί η Μπουμπούκα ●●● «Ηταν όντως μία θαυμάσια, εντυπωσιακή παρέλαση», δήλωσε ο Παπαδήμος ●●● Καλωσορίσατε στον κόσμο της πολιτικής γελοιοτήτας, κύριε καθηγητά ●●● Πρέπει να ομολογήσουμε, πά-

ντως, ότι τα παίρνει τα γράμματα ●●● Τέσσερις μήνες στην πρωθυπουργία μόνο και έμαθε να κάνει γελοίες και συνάμα προκλητικές δηλώσεις ●●● Για τον Παπούλια δεν το συζητάμε ●●● Ολόκληρος ο ελληνικός λαός έχει προ πολλού πάψει ν' ασχολείται με τη γελοία πλευρά των δηλώσεών του και βλέπει μόνο την πρόκληση ●●● Αφού μέσα καιεί ο τόπος, είτε να πεταχτεί μια βόλτα στο εξωτερικό ο Σαμαράς, όπου το κλίμα είναι εύκρατο ●●● Να 'χει να δείχνει η ΤV πόσο ακτινοβολεί ως πολιτικός ηγέτης διεθνώς ●●● Ρε σεις, ο Σαρκοζί αντιγράφει τον Πάγκαλο ●●● «Ο Ολάντ είναι ένα μηδενικό», δήλωσε σε δημοσιογράφο της Monde ●●● Θυμόσαστε βεβαίως τι είχε πάθει ο «μεγας» Πάγκαλος από τον «κύριο τίποτα» Αβραμόπουλο ●●● Αλήθεια, οι διαγραφέντες της ΝΔ που πήγαν με τον Καμμένο, δεν ήξεραν ότι το πρώην κόμμα τους είχε ράμματα για τη γούνα του; ●●● Τι θα κάνουν τώρα που ο βόρβορος βγαίνει στην επιφάνεια και η μπόχα πλημμυρίζει τον τόπο; ●●● Θα τον αλλάξουν από αρχηγό; ●

◆ «Είναι αξιοσημείωτο ότι και οι τρεις ομιλητές παραδέχθηκαν δημόσια ότι το βιβλίο θα έπρεπε να μπει στα σχολεία». Αυτή η... σεμνή παρατήρηση αλιεύτηκε από δελτίο Τύπου του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και αγροτά, βεβαίως, βεβαίως, το βιβλίο... πατριδογνωσίας του Κώστα Σκανδαλίδη. Προσέξτε τη διατύπωση: παραδέχτηκαν οι ομιλητές. Ο Σκανδαλίδης το ήξερε από τον καιρό που το 'γραφε. Οι συνεργάτες του δεν είχαν καμιά αμφιβολία. Τώρα το παραδέχονται και άλλοι. Ο Γεωργουσόπουλος, ο Βασιλικός, ο Μπαμπινιώτης...

◆ «Θεωρώ ότι η επιλογή της κυρίας Γεννηματά ήταν απολύτως σωστή, με την έννοια ότι στη συγκεκριμένη χρονική περίοδο έχει τα χαρακτηριστικά που μπορούν να συσπειρώσουν το ΠΑΣΟΚ και να εκφράσουν την ενωτική πορεία του». Η δήλωση έγινε από τη Διαμαντοπούλου και τη θεωρούμε εύστοχη. Η Φώφη επιλέχτηκε επειδή δεν μπορεί να πει τίποτα, ενώ αντίθετα είναι αγαπησιάρια. Δώστε και σώστε...

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

◆ Τη Σητεία, τη γενέτειρά του, επέλεξε ο Καρχιμάκης για να παρακολουθήσει την παρέλαση, νομίζοντας ότι οι άνθρωποί του θα τον προστατεύσουν. Όμως, ήταν τόσα τα «γαλλικά» που άκουσε, που μετά από λίγο αναγκάστηκε ν' αποχωρήσει από την εξέδρα φοβούμενος τα «χειρότερα».

◆ «Λέμε όχι στον καταστροφικό ενδοαριστερό “εμφύλιο”, που εμποδίζει την ανατροπή της επίθεσης, λέμε ναι στον συντροφικό διάλογο μπροστά στους εργαζόμενους». Αλέξης Τσίπρας; Όχι, Δημήτρης Δεσούλλας, του ΝΑΡ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ («Ποντίκι», 22.3.12). Δυνάμεις της ανατροπής και ο Περισσός

και ο ΣΥΡΙΖΑ και ποιος ξέρει πόσες ακόμα! Στο ίδιο άρθρο του στελέχους του ΝΑΡ γίνεται λόγος για «προγραμματική και πολιτική ανεπάρκεια της ρεφορμιστικής και φιλο-ΕΕ διαχειριστικής Αριστεράς! Μιλάμε ότι τους... τσάκισαν στην πολιτική.

◆ Το πιο εξωφρενικό και άκρως... ανταρσιακό. Προτείνεται «αναγκαίο πρόγραμμα κοινής δράσης, εργατικής απάντησης και αριστερής διεξόδου από την κρίση!» Το μόνο που δεν υπάρχει σ' αυτό το πρόγραμμα είναι η ανατροπή του καπιταλισμού και ο κομμουνισμός. Πρόκειται, δηλαδή, για ένα πρόγραμμα που παρά τα διάφορα ηχη-

ρά που περιλαμβάνει οδηγεί σε ακόμα βαθύτερη κρίση!

◆ Πόσο σκουληκι μπορεί να γίνει κάποιος που δηλώνει αριστερός και ανακάλυψε τα «καλά» της κοινοβουλευτικής καριέρας; Μέχρι και τα παιδιά του μπορεί να βγάλει στο μείντα. Την 11χρονη κόρη του επικαλέ-

στηκε ο Ψαριανός της ΔΗΜΑΡ, η οποία, όπως είπα, δεν μπορούσε να κατανοήσει γιατί ο κόσμος κατέβηκε στην παρέλαση να διαμαρτυρηθεί και τον ρωτούσε –είπα– αν αυτοί οι άνθρωποι κατέβηκαν για να βρίσουν τον Κολοκατρώνη και τον Καραϊσκάκη!

◆ «Δεν υπήρχε κανένας κίνδυνος χρεοκοπίας. Αυτά ήταν παραμύθια τα οποία εφευρέθηκαν. Ήταν εκβιαστικά διλήμματα», δήλωσε ο κωλοτούμπας Χεριχέρης! Ποιος είχε πρωταγωνιστήσει στην κινδυνολογία περί χρεοκοπίας; Ποιος έλεγε τα περισσότερα παραμύθια; Ο κωλοτούμπας Χεριχέρης!

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ήταν μια θαυμάσια, εντυπωσιακή παρέλαση με την οποία τιμήσαμε τους ήρωες του 1821, οι οποίοι με γενναϊότητα, αυτοθυσία και πίστη μας έδωσαν την ελευθερία μας. Οι αξίες, τα ιδανικά και οι πράξεις τους δίνουν το παράδειγμα, δείχνουν το δρόμο με τον οποίο μπορούμε να κερδίσουμε τη σημερινή εθνική μάχη για την ανόρθωση της οικονομίας μας. Και πιστεύω, ότι με αποφασιστικότητα, ενότητα και αλληλεγγύη θα το κατορθώσουμε.
Λουκάς Παπαδημόσ

ΕΪΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΪΠΑΝ...

Εσείς θεωρείτε ότι τη βολεύει την κυρία Μέρκελ, αυτή τη στιγμή; Δεν θα προτιμούσε η κυρία Μέρκελ να μην έχει αυτά τα προβλήματα η Ελλάδα;

Γιώργος Παπακωνσταντίνου
Έχουμε κάνει σαφές ότι είμαστε έτοιμοι μόλις υπάρξει κατάθεση προτάσεων για νέες (γερμανικές) επενδύσεις να τις υποστηρίξουμε μία προς μία.

Αννα Διαμαντοπούλου

Ο δικομματισμός λειτουργήσει όλη τη μεταπολιτευτική περίο-

δο ως ένας παράγοντας πολιτικής σταθεροποίησης (...). Η κρίση τ' άλλαξε όλα, καθώς οι ευθύνες του κυρίαρχου πολιτικού συστήματος είναι κοινές και αδιαίρετες (...). Αυτό, βέβαια, δε σημαίνει διάλυση του πολιτικού συστήματος, ούτε εξαφάνιση του δικομματισμού. Κάτι τέτοιο όχι μόνο δεν μπορεί να συμβεί, αλλά θα ήταν και ένα επικίνδυνο κενό.

Εθνος
Αν ο Σαμαράς είναι κοντά

στην αυτοδυναμία, τότε είναι πιθανή η ψήφος ανοχής από το ΠΑΣΟΚ, χωρίς να συμμετέχει στην κυβέρνηση. Αν όχι, θα αναζητηθεί πρόσωπο κοινής αποδοχής.

Κώστας Σκανδαλίδης

Μεϊζον για εμάς, για την κυβέρνηση, είναι να εκφραστεί η φιλοευρωπαϊκή πλειοψηφία που υπάρχει στον ελληνικό λαό, να εκφραστεί και στη Βουλή.

Παντελής Καμής

Πιστεύω ότι οι «Ανεξάρτητοι Έλληνες» πρέπει να είναι παρόντες. Δεν είμαστε μια δύναμη

όπου θα καταγραφεί η αντίδραση. Είμαστε αποφασισμένοι - και πρέπει να δείχνουμε την αποφασιστικότητά μας - να αναλάβουμε μερίδιο ευθύνης για την διακυβέρνηση του τόπου και να μην χαρίσουμε τις πρωτοβουλίες σε κανέναν άλλον.

Χρήστος Ζώης

Το Bloomberg υπολογίζει ότι το κόστος διάσωσης των τραπεζών θα φτάσει τα 7,76 τρις δολάρια, δηλαδή 24.000 δολάρια κατά κεφαλήν για κάθε άνδρα, γυναίκα και παιδί που ζουν σήμερα στις ΗΠΑ (...). Ο οικονομολόγος Jim Bianco υπολόγισε σε

αποπληθωρισμένες τιμές ότι το Σχέδιο Μάρσαλ, συν το Νιου Ντιλ, συν η αγορά της Λουιζιάνας, συν όλες οι διαστημικές δαπάνες της NASA, συν η διάσωση του ασφαλιστικού συστήματος επί Ρήγκαν, συν οι πόλεμοι στην Κορέα, στο Βιετνάμ και στο Ιράκ κόστισαν συνολικά στους Αμερικανούς φορολογουμένους 3,92 τρις δολάρια. Για να φτάσει το κόστος διάσωσης πρέπει να προστεθούν και οι δαπάνες του Β' παγκοσμίου πολέμου που σε αποπληθωριστικές τιμές ανήλθαν σε 3,6 τρις δολάρια.
Καθημερινή

Ξεφτίλα και χουντική πρόκληση

Από τη μια ήταν η ξεφτίλα και η γελοιοποίηση. Χιλιάδες μπάτσοι ακροβολισμένοι να εμποδίζουν τον κόσμο να προσέλθει στις παρελάσεις, ενώ πάνω στις εξέδρες όσοι πολιτικοί τόλμησαν να προσέλθουν καμάρωναν σαν γύφτικα σκεπάρνια. Ιδιαίτερα στην Αθήνα, όπου οργανώθηκε το μεγαλύτερο αστυνομικό σχέδιο και διατέθηκαν οι περισσότερες αστυνομικές δυνάμεις. «Ήταν μια θαυμάσια, εντυπωσιακή παρελάση», δήλωσε στο τέλος ο Παπαδήμος, ξεπερνώντας σε γελοιοποίηση τον Παπούλια. Εστησαν μια παρέλαση μόνο για τις κάμερες, αυτό το ήξερε όλος ο κόσμος, αλλά στο τέλος αυτοί καμά-

ρωναν!

Από την άλλη ήταν η χουντικού τύπου πρόκληση. Με τις εκατοντάδες προληπτικές συλλήψεις, με το στήσιμο δικογραφιών, με τα σπρωξίματα, τους ξυλοδαρμούς, ακόμα και τις φισουνιές των μπάτσων σε κάποιες περιπτώσεις.

Μάταια προσπάθησαν τα κανάλια να περάσουν το μήνυμα για τις «μειοψηφίες» που «προσπάθησαν, αλλά δεν κατάφεραν ν' αμαυρώσουν τις εορταστικές εκδηλώσεις». Μπορεί να ήταν σχετικά λίγοι αυτοί που κατέβηκαν να διαμαρτυρηθούν, όμως όλοι ξέρουν πως αυτοί οι λίγοι αντιπροσώπευαν τη μεγάλη πλειοψηφία, η οποία μοιραζόταν

τα ίδια αισθήματα. Γιατί άραγε η πλειοψηφία, στην οποία αναφέρονταν θρασύτατα οι πολιτικοί της συγκυβέρνησης (μαζί με τους Καρατζαφερικούς, τους Ντορικούς, τους Λουκανιδήδες και τους Κουβελικούς) και τα παπαγαλάκια των ΜΜΕ, δεν κατέβηκε να υπερασπιστεί την παρουσία των πολιτειακών και πολιτικών παραγόντων στις παρελάσεις;

Η συμπεριφορά τους στις παρελάσεις θυμίζει τη συμπεριφορά των ηγετών του G8, που αποφεύγουν πια τις μεγάλες πόλεις, και των ηγετών της ΕΕ, που πραγματοποιούν πια τις συνόδους κορυφής στις Βρυξέλλες και όχι στη χώρα που έχει κάθε φορά την προεδρία.

Στον αστερισμό της Φώφης

«**Η** χώρα μας έχει ανάγκη να κάνει το βήμα μπροστά και η παράταξή μας με το πρόγραμμά της οδηγεί μπροστά, ναι, με θυσίες, με μικρά αλλά σταθερά βήματα, αλλά πάντως θα οδηγεί μπροστά». Η... βαθυστόχαστη αυτή δήλωση ήταν η παρθενική δήλωση της Φώφης Γεννηματά, αμέσως μετά την επίσημη εγκατάστασή της από τον Βενιζέλο ως εκπροσώπου Τύπου του ΠΑΣΟΚ. Την είχε βέβαια αποστηθίσει, γιατί ίλιβε η Φώφη αποκλείεται να μπορέσει να πει τόσες λέξεις μαζεμένες και με στοιχειώδως σωστή σύνταξη.

Πώς συμβιβάζονται η αναμφισβήτητη ευλωπία του Βενιζέλου με την... αφωνία (και την πολιτική αφασία) της Φώφης; Τι θα γίνει όταν η Φώφη δε θα μπορεί ν' απαγγέλλει κείμενα που έχει αποστηθίσει, αλλά θα πρέπει ν' απαντήσει σε πολιτικές ερωτήσεις; Απλά δε θ' απαντά. Θα αποστηθίσει μερικά κλισέ και θα τα επαναλαμβάνει μονότονα, χαμογελώντας με κείνο το χαμόγελο που την έχει κάνει συμπαθή. Γι' αυτό, άλλωστε, τοποθετήθηκε στο συγκεκριμένο πόστο. Για να χαμογελά με επιτηδευμένη αθωότητα και να προκαλεί συμπάθεια και όχι για ν' απαντά σε δύσκολες ερωτήσεις. Γιατί απαντήσεις δεν έχει το ΠΑΣΟΚ, ούτε θα προσπαθήσει να δώσει στις εκλογές. Το σπλοστάσιό του το έχει εξαντλήσει. Όλοι γνωρίζουμε τη σάπια επιχειρηματολογία του, που την ακούμε δυο χρόνια τώρα: η καταστροφή που άφησε η ΝΔ το 2009, ο κίνδυνος χρεοκοπίας της χώρας, η σωτηρία, οι μεγάλες καθυστερήσεις της ΕΕ μέχρι να πειστεί να φτιάξει τον EFSF, οι επιθέσεις των αγορών, τα λάθη και οι καθυστερήσεις που έγιναν μέχρι ν' αναλάβει ο Βενιζέλος. Αυτό είναι το ποτπουρί που θα παίζουν σα χαλασμένα γραμμόφωνα οι Πα-

σόκοι την προεκλογική περίοδο. Επικαλούμενοι, βέβαια, και το γεγονός ότι αν υπήρχε άλλη εναλλακτική πρόταση δε θ' αναγκαζόταν ο Σαμαράς να μπει στη συγκυβέρνηση Παπαδήμου.

Ο Βενιζέλος προσπαθεί να χαράξει μια προεκλογική γραμμή και ταυτόχρονα προσπαθεί να συμμαζέψει το κόμμα που κάθε άλλο παρά ενωμένο βαδίζει προς τις εκλογές. Σε επίπεδο γραμμής, σκεί μια ήπια κριτική στην πρώτη φάση της κυβέρνησης Παπανδρέου, ισχυριζόμενος ότι αν είχαν προχωρήσει εγκαίρως οι λεγόμενες διαρθρωτικές αλλαγές «θα είχαμε αποφύγει τα οριζόντια οικονομικά μέτρα». Τον Παπανδρέου δεν τον ακουμπά (αυτή ήταν η συμφωνία τους), άφησε όμως εκτός εκλογικής επιτροπής τους Παπακωνσταντίνου, Γερούλιάνο, Ραγκούση, δηλαδή την τριπλέτα

των βασικών συνεργατών του Παπανδρέου. Όχι πως αυτοί είναι χειρότεροι από τους άλλους, αλλά κάποιους συμβολισμούς πρέπει να χρησιμοποιήσει και ο Βενιζέλος κατά την προεκλογική περίοδο. Παράλληλα, ο Βενιζέλος άρχισε να μιλά για «εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης», για να υπερκεράσει το κόμμα του Κουβέλη και το κόμμα Λουκανιδής και για να επαναπαρτίσει ψήφους στο ΠΑΣΟΚ. Η κατεύθυνση συμπυκνωμένη θα μπορούσε να αποδοθεί ως εξής: «άμυνα κι όπου μας βγάλει».

Στο άλλο μέτωπο, αυτό του κομματικού συμμαζέματος, ο Βενιζέλος πρέπει να ξεπεράσει τις σκληρές διαφωνίες ως προς την επάνοδο των διαγραμμένων. Στην πραγματικότητα, η συζήτηση γίνεται για τη Βάσω και τη Μαριλίζα. Αν όμως ο Βενιζέλος πάρει πίσω τη Μιλένα,

που είναι δικός του άνθρωπος και την κράτησε την τελευταία στιγμή να μην πάει στον Κουβέλη, πώς θ' αρνηθεί να βάλει υποψήφιες τις άλλες δύο κυρίες που έχουν και μεγαλύτερη ιστορία στο ΠΑΣΟΚ; Ελα, όμως, που αντιδρούν ο Λοβέρδος και τ' άλλα αστέρια της Β' Αθηνών, που βλέπουν να τρίζουν οι έδρες τους. Και δεν έχει και περιθώριο να βολέψει κάποιους στο Επικρατείας, αφού το ΠΑΣΟΚ θα πρέπει να ξεπεράσει το 25% για να έχει ελπίδες να πάρει τέταρτη έδρα.

Γι' αυτό και ο Βενιζέλος έβαλε τον Ζυγούρη να επιτεθεί γενικά στους παλιούς, φωτογραφίζοντας ουσιαστικά τον Κακλαμάνη, μπας κι αδειάσει λίγος χώρος στη Β' Αθήνας για να μπορέσει να βολέψει όλους τους βαρόνους. Επισήμως, βέβαια, αυτά που είπε ο Ζυγούρης, ότι πρέπει να φύγουν όσοι εκλέγονται από το 1980 (δηλαδή ο Κακλαμάνης) είναι προσωπικές του απόψεις και δεν υπήρξε συνεννόηση με τον Βενιζέλο. Θυμηθείτε, όμως, ότι τα ίδια διέρρεαν οι άνθρωποι του Βενιζέλου και όταν ο Λοβέρδος είχε κάνει λόγο για συγκυβέρνηση με πρωθυπουργό Σαμαρά. Και πού βρισκόμαστε σήμερα; Να λέγεται επίσημα από τον Σκανδαλίδη ότι το ΠΑΣΟΚ θα μπορούσε να δώσει ψήφο ανοχής σε μια κυβέρνηση Σαμαρά, αν η ΝΔ βρεθεί κοντά στην αυτοδυναμία, και ο Βενιζέλος σιωπηρά να εγκρίνει αυτή την άποψη.

Ο Κακλαμάνης, όμως, μάλλον δεν έχει καμιά διάθεση ν' αποστρατευθεί και ονειρεύεται να εκλεγεί πρώτος στη Β' Αθήνας, οπότε ο Βενιζέλος πρέπει να βρει λύση ώστε και τους διαγραφέντες να βάλει στα ψηφοδέλτια και το Λοβέρδο με την παρέα του να καθυστερήσει. Μ' αυτά και μ' αυτά, όμως, χάνει χρόνο και βαδίζει προς τις εκλογές σερνόμενος και όχι τρέχοντας.

Υπενθυμίζει συνεχώς τη διαθεσιμότητά του

Ρωτήθηκε ο Γ. Παγουλάτος, στενός συνεργάτης του Παπαδήμου (Διευθυντής Στρατηγικού Σχεδιασμού του πρωθυπουργικού γραφείου), αν ισχύει για τον Παπαδήμο αυτό που ο ίδιος μόλις είχε πει για τον εαυτό του (ότι δεν θα συνεχίσει στην πολιτική, αλλά θα επιστρέψει στη δουλειά του στο Πανεπιστήμιο). Είπε μεν το καθιερωμένο, ότι δεν μπορεί ν' απαντήσει αυτός για λογαριασμό του πρωθυπουργού, αλλά στη συνέχεια... απάντησε, με τη δήλωση ότι ο Παπαδήμος είναι χρυσή εφεδρεία και εθνικό κεφάλαιο και θα πρέπει να αξιοποιηθεί!

Ο Παγουλάτος, άγνωστος μέχρι το Νοέμβριο και έκτοτε άνθρωπος του παρασκήνιου, βγήκε στο ραδιόφωνο μόνο για να διατυμπανίσει ότι ο Παπαδήμος παραμένει πάντα υποψήφιος για νέα πρωθυπουργική θητεία μετά τις εκλογές. Με το δικό του τρόπο, προσεκτικά και με τακτ, ο Παπαδήμος φροντίζει συνεχώς να υπενθυμίζει ότι παραμένει διαθέσιμος, αν οι εκλογές δε δώσουν αυτοδύναμη κυβέρνηση (που μάλλον δε θα δώσουν).

Πιο τολμηρός ο Σκανδαλίδης, με την πείρα του παλιού στο κουρμπέτι και με το ελεύθερο από τον Βενιζέλο να κάνει πολιτικές παρεμβάσεις «γραμμής», δήλωσε στο ίδιο ραδιόφωνο πως αν η ΝΔ βρεθεί κοντά στην αυτοδυναμία, το ΠΑΣΟΚ θα μπορούσε να προσφέρει ψήφο ανοχής σε μια κυβέρνηση Σαμαρά, μένοντας έξω από την κυβέρνηση. Αν όμως η ΝΔ βγει πρώτο κόμμα και απέχει από την αυτοδυναμία, τότε θα πρέπει από κοινού ν' αναζητηθεί μια λύση κοινής αποδοχής. Και ποια καλύτερη λύση από τον Παπαδήμο (αυτό δεν το είπε ο Σκανδαλίδης, αλλά είναι αυτονόητο); Η δήλωση αυτή του Σκανδαλίδη δημιούργησε αίσθηση και έσυρε στελέχη της ΝΔ (Παναγιωτόπουλος, Λυκουρέντζος) κοντά σ' αυτή την προοπτική. Εκείνο που ξεκαθάρισαν είναι πως δεν ισχύει αυτό που έλεγε ο Σαμαράς τον περασμένο Σεπτέμβριο στη ΔΕΘ (ότι αν δεν πάρει αυτοδυναμία με την πρώτη, θα προκαλέσει νέες εκλογές) και πως σε καμιά περίπτωση δεν πρόκειται «ν' αφήσουν τη χώρα ακυβέρνηση».

Απορία ψάψου βεξ

Η εντολή από τη Συγγρού δόθηκε και ο Μάκαρος με τον Μπουμπούκο ανέλαβαν δουλειά. Στόχος ο Καμμένος και όπως αποδεικνύεται δεν ήταν και τόσο δύσκολος. Ο Γιακουμάτος «θυμήθηκε», δώδεκα χρόνια μετά, το σκάνδαλο του χρηματιστήριου, καταγγέλλοντας ότι ο Καμμένος έπαιξε πρωταγωνιστικό ρόλο σ' αυτό (τόσα χρόνια που εκλέγονταν με το ίδιο κόμμα δεν είχε πρόβλημα). «Καταγγέλλουμε το χρηματιστήριο -είπε- καταγγέλλουμε τα CDS, κάνουμε μηνύσεις και από την άλλη δεν κοιτάμε την καμπούρα μας», για να προσθέσει: «Ας κοιτάξουν, λοιπόν, τα χρηματιστηριακά του 2000 και θα καταλάβουμε γιατί και ποιος είναι υπεύθυνος. Είναι πενήντα βουλευτές που το ξέρουν, δεν το ξέρω μόνο εγώ. Αν δει κανείς το πόθεν έσχες του κ. Καμμένου την περίοδο 2000-2002 θα καταλάβετε. Τα κέρδη του ήταν 280 εκατομμύρια δραχμές. Εγώ ξέρω ότι έχασα τα λεφτά μου, όπως και άλλοι συνάδελφοι».

Ο Μπουμπούκος, από την άλλη, στο σύντομο πέρασμά του από το υπουργείο Ναυτιλίας φαίνεται πως ασχολήθηκε με το ξεσκόνισμα των παλιών φακέλων για να μαζέψει στοιχεία. Είπε, λοιπόν, ότι ο Καμμένος νοίκιαζε ελικόπτερα και έκανε βόλτες στα νησιά με δαπάνες του υπουργείου. Τον κατηγορήσε, δε, ως... δημαγωγό.

«Όσο η συγκυβέρνηση αποκαλύπτεται, με ελεύθερους σκοπευτές και δημόσιους υβριστές, τόσο πλησιάζει η τιμωρία τους και λευτεριά μας», ήταν η απάντηση του Καμμένου. Για την ταμπακέρα, όμως, δεν είπε κουβέντα. Δηλαδή, κόνιμησε λεφτά από το χρηματιστήριο και πόσα; Νοίκιασε ελικόπτερα για να κάνει περιοδείες σε νησιά; Αν ναι, πόσες φορές νοίκιασε και ποια νησιά επισκέφτηκε;

ΥΓ: Το Μάρτη του 2010, ο Καμμένος είχε υποβάλει ερώτηση προς τους υπουργούς Εθνικής Αμυνας και Επικρατείας με θέμα «Χρήση του Προεδρικού Αεροσκάφους από Κυβερνητικά στελέχη και πολίτες εν καιρό εθνικής λιτότητας» (διατηρούμε την ορθογραφία του πρωτότυπου). Η ερώτηση αφορούσε τη χρήση του προεδρικού Embraer για να ταξιδεύουν στο Αμπουντάμπι η Κατσέλη, ο Παμπούκης και ο Νίκος Παπανδρέου. Ο Καμμένος εξανέστη, διότι (διατηρούμε την ορθογραφία και τη σύνταξη) «την ώρα που καλείται ο ελληνικός λαός σε θυσίες από τον Πρωθυπουργό τα μέλη της Κυβέρνησής του και της οικογένειάς του, αρνούνται στη χρήση των αεροπλάνων που επιβαίνουν οι κοινότητες και μετακινούνται με το Προεδρικό Αεροσκάφος της Πολεμικής Αεροπορίας». Βάσει των όσων δήλωσε ο Μπουμπούκος, στον Καμμένο ταιριάζει το «δάσκαλε που δίδασκες».

Ξανάσμιζαν τ' αηδόνια

«Ο Γιώργος Παναγιωτακόπουλος δέχθηκε και προφανώς στρατεύεται πλήρως στον προεκλογικό αγώνα της παράταξης, ως μέλος του Πολιτικού Συμβουλίου». Μ' αυτά τα λόγια ο Βενιζέλος ανακάλεσε την αποδοχή της παραίτησης του Παναγιωτακόπουλου από το Πολιτικό Συμβούλιο του ΠΑΣΟΚ. Ο παλιός συγκεντρωσιάρης, ο ανδρεοπαπανδρείος, το στέλεχος που συγκρούστηκε με τον αγαπημένο του Γιωργάκη χάριν του σοσιαλιστικού οράματος, επιστρέφει στο μαντρί.

Η αλήθεια είναι ότι ο Παναγιωτακόπουλος ουδέποτε έφυγε από το μαντρί. Τα παιχνίδια του έκανε, όπως κάνει χρόνια τώρα, παριστάνοντας την «αριστερή συνείδηση» του κινήματος. Όπως κάνουν χρόνια τώρα οι εργατοπατέρες. Θυμόσαστε, ασφαλώς, τις οργισμένες ανακοινώσεις των Πασκιτών. Ολ' αυτά τα τερτίπια είναι πολιτικά εργαλεία. Εργαλεία εκτόνωσης, συγκράτησης, χειραγώγησης εργαζόμενων μαζών.

Σε μας δεν προκάλεσε καμιά έκπληξη η επανόκαμψη του Παναγιωτακόπουλου και η ανάληψη οργανωτικού ρόλου ενόψει εκλογών. Λειτουργήσε το παρασκήνιο, τα μιλίσησαν, τα συμφωνήσανε. Ετσι γίνεται στα κόμματα εξουσίας, ιδιαίτερα όταν αυτά βρίσκονται σε δύσκολη θέση και ο αρχηγός έχει την ανάγκη και του τελευταίου βαρόνου. Αν σημειώνουμε το γεγονός είναι επειδή ήταν πολλοί οι «αριστεροί» που αναζητούσαν συμμαχίες και ενιαία μέτωπα με τους Παναγιωτακόπουλους. Πήραν μια καλή απάντηση.

Οι δυνάμεις του κυβερνητικού στρατού συνεχίζουν να σφυροκοπούν τους θύλακες ένοπλης αντίστασης σε πολλές περιοχές της χώρας, καθώς ο Κόφι Ανάν, ως ειδικός απεσταλμένος του ΟΗΕ και του Αραβικού Συνδέσμου, προχωρεί σε διαπραγματεύσεις με τις άμεσα εμπλεκόμενες πλευρές για να προωθήσει την πρόταση που εγκρίθηκε στις 21 Μαρτίου από το Συμβούλιο Ασφάλειας του ΟΗΕ και καλεί τη συριακή κυβέρνηση και αντιπολίτευση να συνεργαστούν με τον Κόφι Ανάν για μια «ειρηνική διευθέτηση της κρίσης στη Συρία».

Πρόκειται για μια «δήλωση» έξι σημείων, η οποία εγκρίθηκε και από τα 15 μέλη του Συμβουλίου Ασφάλειας, συμπεριλαμβανομένων της Ρωσίας και της Κίνας, που είχαν ασκήσει δύο φορές βέτο σε αποφάσεις για τη Συρία. Έχει σημασία ότι χρησιμοποιείται ο όρος «δήλωση» και όχι απόφαση, γιατί η δήλωση απαιτεί ομόφωνη έγκριση, αλλά δεν έχει δεσμευτικό χαρακτήρα, ενώ η απόφαση απαιτεί μιν εννέα ψήφους και κανένα βέτο από τα πέντε μόνιμα μέλη του Συμβουλίου

■ Συρία

Εμφύλιος χωρίς ορατό τέλος

Ασφάλειας, έχει όμως δεσμευτικό χαρακτήρα.

Η δήλωση αρχίζει με μια επιβεβαίωση της «ισχυρής δεσμευσης» του Συμβουλίου Ασφάλειας στην «κυριαρχία, στην ανεξαρτησία, στην ενότητα και στην εδαφική ακεραιότητα της Συρίας» και περιέχει τα εξής έξι σημεία:

◆ Να οριστεί από τη συριακή κυβέρνηση ένας εξουσιοδοτημένος συνομιλητής του Κόφι Ανάν.

◆ Να σταματήσει κάθε μορφής βία, να σταματήσουν άμεσα όλες οι μετακινήσεις στρατευμάτων και οι επιχειρήσεις ασφάλειας και να αποχωρήσουν τα στρατεύματα από τα αστικά κέντρα, με ένα μηχανισμό εποπτείας του ΟΗΕ για να επιβλέπει μια παρατεταμένη παύση όλων των μορφών ένοπλης βίας από όλες τις πλευρές.

◆ Να δημιουργηθεί ένας μη-

χανισμός για το συντονισμό της παροχής ανθρωπιστικής βοήθειας.

◆ Να απελευθερωθούν οι πολιτικοί κρατούμενοι.

◆ Να αρθούν οι περιορισμοί στις κινήσεις των δημοσιογράφων που καλύπτουν την κατάσταση στη Συρία.

◆ Να υπάρξουν νομικές εγγυήσεις για τις ειρηνικές πολιτικές δραστηριότητες.

Αξιζει να σημειωθεί ότι στη δήλωση δεν υπάρχουν τελεσίγραφα, απειλές ή διατυπώσεις για το ποιος είναι ένοχος καθώς και χρονικά όρια για την επίτευξη προόδου. Καλείται μόνο ο Κόφι Ανάν να ενημερώνει τακτικά το Συμβούλιο Ασφάλειας για την πρόοδο της αποστολής του. Επίσης δεν γίνεται καμία αναφορά σχετικά με το ρόλο του Ασαντ, ενώ ο ρώσος υπουργός Εξωτερικών μιλώντας στο ρωσικό ραδιοφωνικό σταθμό Kommersant

- FM, αφού καταλόγισε πολλά λάθη στην αντιμετώπιση αρχικά των διαδηλώσεων από το καθεστώς Ασαντ, χαρακτήρισε «μη ρεαλιστική» την απαίτηση πολλών δυτικών και αραβικών κυβερνήσεων να παραιτηθεί ο Ασαντ.

Είναι φανερό ότι η δήλωση του Συμβουλίου Ασφάλειας αντανάκλα το συσχετισμό δυνάμεων που έχει διαμορφωθεί αυτή τη στιγμή και τα συμφέροντα που συνδέονται με την κρίση στη Συρία. Το καθεστώς Ασαντ όχι μόνο δείχνει αντοχή, αλλά κερδίζει στρατιωτικά έδαφος σε βάρος του Ελεύθερου Συριακού Στρατού. Οι δυτικές και οι αραβικές κυβερνήσεις που ζητούσαν την παραίτηση του Μπασάρ Ασαντ και δήλωναν την υποστήριξή τους στην αντιπολίτευση δεν έχουν έτοιμη εναλλακτική πολιτική λύση. Η αντιπολίτευση είναι διασπασμένη με αλληλοσυγκρουόμενες πολιτικές ατζέντες. Το Συριακό Εθνικό Συμβούλιο, με έδρα την Τουρκία και δεσμούς με τη Δύση, που συγκροτείται κυρίως από Σύριους του Εξωτερικού και ζητά εξωτερική στρατιωτική επέμβαση για την ανατροπή του Ασαντ, έχει περιορισμένη απήχηση μέσα στη Συρία. Σε αντίθεση με τις τοπικές επιτροπές συντονισμού και οργάνωσης των διαδηλώσεων, που απορρίπτουν σταθερά την εξωτερική στρατιωτική επέμβαση. Τα προβλήματα αυτά επιχειρεί να αντιμετωπίσει η συνάντηση των «Φίλων της Συρίας» την 1η Απριλίου στην Κωνσταντινούπολη με τη συμμετοχή δυτικών και αράβων αξιωματούχων.

Ο Ελεύθερος Συριακός Στρα-

τός, το κύριο σώμα του οποίου αποτελείται από στρατιώτες που έχουν αποσκορήσει από τον κυβερνητικό στρατό, είναι χαλαρά οργανωμένος και δεν διαθέτει ούτε τον εξοπλισμό ούτε την αριθμητική δύναμη να αντιμετωπίσει τη δύναμη πυρός ενός από τους ισχυρότερους στρατούς της Μέσης Ανατολής. Γι αυτό και αναγκάστηκε να υποχωρήσει από ισχυρά προπύργιά του, όπως η Χομς και η Ιντλίμπ και αρχίζει να εφαρμόζει τακτική ανταρτοπόλεμου (εκρηκτικούς μηχανισμούς, ενέδρες, στοχευμένες επιθέσεις κ.α.). Παράλληλα επιχειρούν και άλλες αντάρτικες ομάδες σε πολλές περιοχές της χώρας, ενώ το τελευταίο διάστημα κυκλοφορούν από αμερικάνικες κυρίως πηγές ειδήσεις για είσοδο στη Συρία και αυξανόμενη δύναμη στον Ελεύθερο Συριακό Στρατό φανατικών Σαλαφιστών από την Ιορδανία και το Ιράκ. Ακόμη και στην περίπτωση που οι ειδήσεις περί Σαλαφιστών είναι απλά φήμες, είναι φανερό ότι ούτε ο Ελεύθερος Συριακός Στρατός ούτε πολύ περισσότερο οι υπόλοιποι διάσπαρτες και πολυπληθείς ένοπλες ομάδες μπορούν να τεθούν υπό έλεγχο.

Αυτό εξηγεί και το λόγο που μέχρι τώρα οι Αμερικάνοι και οι λοιποί δυτικοί και άραβες σύμμαχοί τους δεν έχουν στείλει όπλα. Ακόμη και το Κατάρ με τη Σαουδική Αραβία, που ζητούσαν επιτακτικά την παραίτηση του Μπασάρ Ασαντ και δήλωναν ότι θα στείλουν όπλα στην αντιπολίτευση, δεν έχουν στείλει μέχρι στιγμής. Με αποτέλεσμα, σύμφωνα με ρεπορ-

τάζ της «Ουάσιγκτον Ποστ» (23/3/12), να δυσκολεύονται οι αντάρτες να βρουν όπλα και πυρομαχικά ακόμη και στη μαύρη αγορά των γειτονικών χωρών και να κάνουν απεγνωσμένες εκκλήσεις για βοήθεια απέξω, ενώ όλο και περισσότεροι αποσκορήσαντες φαντάρτοι, έχοντας εξαντλήσει τα πυρομαχικά τους, καταφεύγουν απογοητευμένοι και πεινασμένοι στα στρατόπεδα προσφύγων που έχουν στηθεί στην Τουρκία.

Αξίζει επίσης να σημειωθεί ο ρόλος του Ισραήλ. Τη στιγμή που γαυγίζει και απειλεί συνεχώς με πόλεμο εναντίον του Ιράν, κρατά αποστάσεις από την κρίση της Συρίας, γιατί με το καθεστώς Ασαντ δεν αντιμετωπίζει προβλήματα, ενώ η ανατροπή του εγκυμονεί αβεβαιότητα και πιθανόν μη επιθυμητές πολιτικές εξελίξεις.

Όλοι αυτοί οι παράγοντες και όχι μόνο οι αξιώσεις της Ρωσίας και της Κίνας έπαιξαν ρόλο στο συμβιβασμό που επιτεύχθηκε στο Συμβούλιο Ασφάλειας του ΟΗΕ, γιατί, εκτός όλων των άλλων, αν ο εμφύλιος πόλεμος κλιμακωθεί και πάρει ανεξέλεγκτες διαστάσεις, απειλείται με αποσταθεροποίηση ολόκληρη η περιοχή. Φυσικά, το αν και κατά πόσο μπορεί να περπατήσει η αποστολή του Κόφι Ανάν είναι ζητούμενο. Κατά τη γνώμη μας, συγκεκριμένες ελάχιστες πιθανότητες επιτυχίας. Γιατί ούτε το καθεστώς Ασαντ θα παραιτηθεί εύκολα και γρήγορα από το στόχο του να συντρίψει την ένοπλη αντίσταση και τους αντιπάλους του, ούτε οι αντάρτες θα καταθέσουν εύκολα τα όπλα. Γιατί, ακόμη κι αν υποστούν ήττες, θα συνεχίσουν με τακτικές ανταρτοπόλεμου προκαλώντας συνεχώς φθορά του καθεστώτος.

Όλοι αυτοί οι παράγοντες **ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 8**

Ιδού η «δημοκρατία» τους!

Ο βετεράνος αμερικάνος δημοσιογράφος Σούνι Χαλίντ, διευθυντής ειδήσεων στο δημόσιο ραδιοφωνικό σταθμό της Βαλτιμόρης, απολύθηκε στις 21 Μαρτίου, ύστερα από 9 χρόνια δουλειάς στο σταθμό, γιατί χαρακτήρισε κτηνώδη την ισραηλινή κατοχή της Παλαιστίνης και των συριακών υψιπέδων του Γκολάν.

Μη φανταστείτε ότι εξέφρασε την άποψη αυτή δημόσια μέσα από κάποια εκπομπή. Το «έγκλημα» του συνίσταται στο ότι εξέφρασε τις απόψεις του στο Facebook ενός φίλου του! «Έχω βαρεθεί αυτή την υπόθεση του ισραηλινού καθεστώτος. Η πολεμοκαπηλεία απέναντι στο Ιράν - έγραψε - για μια ακόμη φορά έχει εκτρέψει την προσοχή του κόσμου από την κτηνώδη ισραηλινή κατοχή της Δυτικής Οχθης, της Ανα-

τολικής Ιερουσαλήμ και των υψιπέδων του Γκολάν».

Ο Σούνι Χαλίντ έχει εργαστεί επίσης ως δημοσιογράφος στο δημόσιο εθνικό ραδιόφωνο, στο περιοδικό «TIME» και στις εφημερίδες «Washington Times» και «USA Today». Γνωρίζει δηλαδή πολύ καλά τι παίζεται στα μίντια και πόσο ασφυκτικός έλεγχος ασκείται. Ωστόσο, δεν φαντάστηκε, όπως φαίνεται, ότι ο μεγάλος αδελφός τον παρακολουθεί ακόμη και στις προσωπικές και φιλικές του επαφές. Κατά τα άλλα, ο Ομπάμα και η συμμορία του κόπτονται για τη «δημοκρατία» και την «ελευθερία της έκφρασης και του λόγου» και αναλαμβάνουν εκστρατείες για να τις «προσφέρουν» και στους λαούς που τις στερούνται.

28.4 ρούβλια το λίτρο, δηλαδή 73 λεπτά του ευρώ. Η φτηνή τιμή της βενζίνης είναι αναμενόμενη, εφόσον η Ρωσία είναι η μεγαλύτερη πετρελαιοπαραγωγός χώρα στον κόσμο (ξεπερνώντας κατά 1 εκατ. βαρέλια την ημέρα σε παραγωγή ακόμα και τη Σαουδική Αραβία). Παρολαυτά, αν κάνει κανείς μια αναγωγή της τιμής της βενζίνης από το επίπεδο που υπάρχει στη Ρωσία (73 λεπτά του ευρώ) στο επίπεδο που υπάρχει σήμερα στην Ελλάδα (γύρω στα 1.75 ευρώ, δηλαδή 2.4 φορές ψηλότερη), οι τιμές του μέσου και του κατώτατου μισθού της Ρωσίας (525 και 118 ευρώ, αντίστοιχα) αναπροσαρμόζονται σε 1.260 ευρώ (ο μέσος μισθός) και 283 ευρώ (ο κατώτατος μισθός). Δηλαδή, η αγοραστική αξία του κατώτατου μισθού που ισχύει σήμερα στη Ρωσία, αν την υπολογίσει κανείς μόνο με βάση την τιμή της βενζίνης, θα αντιστοιχούσε σε ένα μισθό 283 ευρώ στην Ελλάδα (θεωρώντας μέση τιμή τα 1.75 ευρώ το λίτρο).

Φυσικά, τα παραπάνω δεν αποτελούν ολοκληρωμένη σύγκριση, δεδομένου ότι απαιτούνται πολύ περισσότερα στοιχεία για τις τιμές των προ-

ϊόντων[12], πράγμα που ξεφεύγει από τα όρια ενός άρθρου εφημερίδας, αποτελεί όμως μια ένδειξη για τα χαμηλά επίπεδα των μισθών στη Ρωσία. Την ίδια στιγμή, το χρήμα συγκεντρώνεται στα χέρια μιας χούφτας ανθρώπων. «Περίπου το 70% με 80% του εθνικού πλούτου ανήκει στο 2% με 2,5% των ρώσων πολιτών», σύμφωνα με στοιχεία της Ρωσικής Ακαδημίας Επιστημών, που δημοσιεύτηκαν στο ρωσικό Τύπο[13]. Η ανάπτυξη επί Πούτιν ισχυροποίησε το ρωσικό ιμπεριαλισμό και συνακόλουθα κάποια μικροαστικά και αστικά τμήματα της ρωσικής κοινωνίας, όχι όμως και την εργατική τάξη της χώρας που ζει σε συνθήκες κοινωνικού μεσαίωνα.

Κώστας Βάρλας

Παραπομπές

1. Ριζοσπάστης, 13/5/1990.

2. Στόχος των πραξικοπηματιών ήταν η κατάληψη της εξουσίας για να αναλάβουν τη διαχείριση της κρίσης, εφαρμόζοντας διαφορετική τακτική από τους «μεταρρυθμιστές», σκληραίνοντας την εξωτερική πολιτική της χώρας απέναντι στους ανταγωνιστές της, επιβάλλοντας βίαιη καταστολή των αποσχισ-

τικών τάσεων των «Δημοκρατιών» και ενίσχυση της κεντρικής εξουσίας. Δεν αμφισβητούσαν τις καπιταλιστικές μεταρρυθμίσεις της περεστρόικα, απλά επιζητούσαν διαφορετικό τρόπο διαχείρισής τους.

3. Εκθεση "Money Demand and Inflation in Dollarized Economies: The Case of Russia" (Χρηματική ζήτηση και πληθωρισμός στις δολαριοποιημένες οικονομίες: Η περίπτωση της Ρωσίας), Ιούλης 2005, Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

4. Όπως επισημαίνει η ίδια έκθεση, το ξένο συνάλλαγμα έχει χρησιμοποιηθεί στη Ρωσία ως μέσο λογαριασμών, αποθήκευσης αξιών και μέσο πληρωμών. Ενώ το ξένο συνάλλαγμα δεν είναι δόκιμος όρος στη Ρωσία, το αμερικάνικο δολάριο και όλο και περισσότερο το ευρώ έχουν γίνει ντε φάκτο αποδεκτά μέσα πληρωμών, ιδιαίτερα για μεγάλες συναλλαγές όπως η ακίνητη περιουσία και τα αυτοκίνητα.

5. «Κοινωνική Πολιτική: Προβλήματα και πιθανότητες για ένα προηγμένο σύστημα στη Ρωσία», Εκθεση του Ινστιτούτου Παγκόσμιας Οικονομίας και Οικονομικών Σχέσεων της Ρωσικής Ακαδημίας Επιστημών, που παρουσιάστηκε στη σύνοδο του ΟΟΣΑ στις 3-5 Ιούνη του 1997. Τα οικονομικά στοιχεία που αναφέρομαι από την έκθεση αυτή προ-

έρχονται από το υπουργείο Κοινωνικής Πρόνοιας.

6. Σύμφωνα με τα στοιχεία της Eurostat (http://epp.eurostat.ec.europa.eu/statistics_explained/index.php/Energy_production_and_imports), το 33% των εισαγωγών αργού πετρελαίου, το 34% των εισαγωγών φυσικού αερίου και το 30% του λιθάνθρακα το 2009 προέρχονταν από τη Ρωσία. Το 2001 τα αντίστοιχα ποσοστά ήταν 26% για το αργό πετρέλαιο, 48% για το φυσικό αέριο και 12% για το λιθάνθρακα.

7. Η ιστοσελίδα ανήκει στην καθημερινή ρωσική εφημερίδα «Ροσκόγια Γκαζέτα» (<http://rbth.ru/about>). Το απόσπασμα προέρχεται από το άρθρο με τίτλο «Η φτώχεια της Ρωσίας, η δημοτικότητα του Πούτιν» (2/3/2012).

8. http://www.gks.ru/bgd/regl/b11_12/lssWWW.exe/stg/d01/07-01.htm και http://www.gks.ru/bgd/regl/b11_12/lssWWW.exe/stg/d01/07-08.htm.

9. «Η Ρωσία έχει το χαμηλότερο βασικό μισθό στην Ευρώπη». Άρθρο του Ria-Novosti (7/8/2009) βάσει των στοιχείων της Eurostat (<http://en.rian.ru/russia/20090807/155752863.html>).

10. «Η φτώχεια στη Ρωσία αυξάνεται περισσότερο από όσο αναμενόταν», «Πράβδα», 4/7/2011.

11. «Τα Νέα της Μόσχας», (10/2/2012).

12. Μια ακόμα ένδειξη είναι οι τιμές δύο ακόμα βασικών προϊόντων, όπως το γάλα και το ψωμί. Σύμφωνα με την ιστοσελίδα ενός ταξιδιωτικού γραφείου για τη Ρωσία (<http://www.sv-agency.udm.ru/sv/prices.htm>), η τιμή ενός λίτρου γάλατος κρεμινόντα μεταξύ 18 και 30 ρουβλίων το 2009 και ενός μισόκιλου καρβελίου ψωμιού μεταξύ 15 και 20 ρουβλίων. Οι μέσες τιμές (24 και 17.5 ρούβλια, αντίστοιχα) αντιστοιχούσαν σε περίπου 54 λεπτά του ευρώ για το ένα λίτρο γάλα και 39 λεπτά του ευρώ για το μισόκιλο καρβέλι ψωμί, βάσει της συναλλαγματικής ισοτιμίας εκείνης της περιόδου. Αν αναλογιστεί κανείς ότι στην Ελλάδα η τιμή του ψωμιού ήταν 60-80 λεπτά τα 350 γραμμάρια, επομένως γύρω στο 1 ευρώ το μισόκιλο και το γάλα γύρω στα 1.2 ευρώ το λίτρο, θα διαπιστώσει ότι οι τιμές ήταν περίπου δύο με δυόμισι φορές μεγαλύτερες από τις αντίστοιχες στη Ρωσία, αναλογία δηλαδή παρόμοια με αυτή των τιμών της βενζίνης.

13. «Η Ρωσία έχει δισεκατομμυριούχους αλλά στερείται εκατομμυριούχων», άρθρο του περιοδικού Russia Briefing, 2/6/2011.

Η κολυμβήθρα κι εμείς

Τι είναι οι εκλογές που θα γίνουν σε κάτι παραπάνω από ένα μήνα; Μια τεράστια κολυμβήθρα του Σιλωάμ, μέσα στην οποία θα προσπαθήσει να αναβαπτιστεί ολόκληρο το πολιτικό σύστημα.

Ναι, θα υπάρξει αναδιάταξη του κοιμητικού χάρτη. Ναι, θα υπάρξουν περισσότερα κόμματα στη Βουλή. Ναι, θα υπάρξουν πολιτικοί που δε θα εκλεγούν και νέοι που θα εκλεγούν για πρώτη φορά. Και κατά πάσα πιθανότητα, για πρώτη φορά μετά το 1989 και δεύτερη μετά το 1974 δε θα έχουμε αυτοδυναμία ενός από τα δύο μεγάλα κόμματα εξουσίας.

Για δύο πράγματα, όμως, πρέπει να είμαστε βέβαιοι. Πρώτο, ότι σε κάθε περίπτωση θα έχουμε κυβέρνηση και μάλλον συγκυβέρνηση με τα ίδια χαρακτηριστικά της σημερινής. Δεύτερο, ότι η πολιτική είναι δεδομένη, σφραγισμένη στον ογκώδη τόμο του Μνημόνιου-2.

Γι' αυτό και οι λεγόμενοι Μερκοζί παρακολουθούν απαθείς την προεκλογική εκστρατεία των κομμάτων, αποφεύγοντας οποιαδήποτε δήλωση που θα μπορούσε να θεωρηθεί παρέμβαση στις εκλογές. Γι' αυτό και ήταν πολλοί αυτοί που έσπευσαν να ψέξουν τον αδελφό και φανατικό τεχνοκράτη Ματίας Μορς που εξέφρασε την ευχή να κερδίσουν η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ και όχι οι «αντιμνημονιακοί» (τόσο καταλαβαίνει από πολιτική αυτό το «πράμα»).

Προς τι τότε οι εκλογές; Μα για να λειτουργήσουν σαν κολυμβήθρα του Σιλωάμ για όλους. Και βέβαια, για να ξαναμοιραστούν τα εξουσιαστικά μερίδια, με τη δύναμη της λαϊκής ψήφου.

Τι γυρεύουμε εμείς (όχι εμείς της «Κόντρας», εμείς οι εργάτες, οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι, οι νέοι) σ' αυτό το σπημένο παιχνίδι; Ποιος λόγος μας αναγκάζει να γίνουμε το νερό που θα γεμίσει την κολυμβήθρα του Σιλωάμ;

Δεν υπάρχει κανένας άλλος λόγος, εκτός από τη δύναμη της συνήθειας, εκτός από την ψευδαίσθηση της λαϊκής εξουσίας μέσω της ψήφου, εκτός από την προπαγάνδα διάφορων μαϊντανών που ανθίζουν σε κάθε εκλογική περίοδο κοσμώντας με τη χαρωπή παρουσία τους και τα βροντερά λογάκια τους το βούρκο του αστικού κοινοβουλευτισμού.

Είναι η πρώτη φορά που σε μια εκλογή η ψήφος (όπου κι αν δοθεί, ακόμα και στο συνδυασμό με την πιο επαναστατική ρητορική) θα είναι ψήφος αναβάπτισης του πολιτικού συστήματος, ψήφος που θα νομιμοποιήσει (έστω και καταψηφίζοντάς την) την ακολουθούμενη πολιτική.

Μόνο η ΑΠΟΧΗ θα απονομιμοποιήσει και το πολιτικό σύστημα και την ακολουθούμενη πολιτική, υπό την προϋπόθεση ότι δεν θα είναι εξίσου παθητική με την ψήφο, αλλά θ' αποτελέσει δέσμευση για αλλαγή πορείας, για ένταση της ταξικής πάλης, για επαναστατική πολιτική οργάνωση.

Σκίτσο που σχεδίασε ο Κάρλος Λατούφ στα γραφεία της «Κόντρας» αφιερωμένο στον απελευθερωτικό αγώνα του λαού της Δυτικής Σαχάρας.

■ Σκανδαλώδες γεύμα

Η αλήθεια είναι πως όταν πληροφορηθήκαμε προ ημερών, ότι ο Σόιμπλε έκανε το τραπέζι στον Παπακωνσταντίνου στο πολυτελές «Paris-Berlin» του Βερολίνου, εκπλαγήκαμε. Δεν φημίζονται για τέτοιες αβρότητες οι γερμανοί πολιτικοί και ο Παπακωνσταντίνου δεν είναι πλέον ομόλογος του Σόιμπλε για να θεωρήσουμε ότι το γεύμα έγινε στο πλαίσιο του πρωτόκολλου. Αλλωστε, τα επίσημα γεύματα γίνονται σε κυβερνητικά κτίρια, όχι σε πολυτελή εστιατόρια. Καθώς μάλιστα το γεύμα κράτησε δυο ώρες, πειστήκαμε ότι κάποιο λάκκο έχει η φάβα. Σιγά που θα χάριζε χάριν γνωριμίας ένα δίωρο στον Παπακωνσταντίνου ο Σόιμπλε.

Η απορία μας λύθηκε όταν είδαμε τις τροπολογίες που κατέθεσε ο Παπακωνσταντίνου στο νομοσχέδιο για το Ελληνικό και το πρόγραμμα «Ηλιος», μία από τις οποίες προβλέπει τα εξής εκπληκτικά: «όσοι επενδυτές φωτοβολταϊκών εγκαταστάσεων επιλέξουν σε ποσοστό τουλάχιστον 80% ευρωπαϊκό εξοπλισμό (δηλαδή γερμανικό, αφού έχουν την παραγωγή σχεδόν μονοπωλίο) θα δουν την εγγυημένη τιμή πώλησης ανά κιλοβατώρα να αυξάνεται κατά 10%».

Επρεπε να το είχαμε καταλάβει, καθώς ο Παπακωνσταντίνου, πριν αναχωρήσει για το Βερολίνο, είχε δηλώσει σε ελληνικό ραδιοφωνικό σταθμό: «Το πρόγραμμα αυτό γεννήθηκε από συζητήσεις και με τη γερμανική κυβέρνηση, όταν ήμουν υπουργός Οικονομικών». Φαίνεται πως ο Σόιμπλε αντιπροσωπεύει κάποιους γερμανικούς οίκους παραγωγής εξοπλισμού φωτοβολταϊκών και γι' αυτό έκανε το τραπέζι στον Παπακωνσταντίνου, που σαν καλός λακές έσπευσε να καταθέσει την τροπολογία.

■ Η τιμωρία του

Ζόρια μεγάλα περνάει ο Χεριχέρης. Δεν είναι μόνο που τα κατευθυνόμενα γκάλοπ τον δίνουν μεταξύ φθοράς και αφθαρσίας, είναι που του έχουν κόψει και τη μεγάλη προβολή από τα ραδιοκάναλα, που απολάμβανε όσο ήταν βασικός εταίρος του «μνημονιακού μετώπου». Δεν διδάχτηκε, βλέπετε, από τη ζωή του μυρμηγκιού που όταν βγάλει φτερά φοβάει. Πήγε να το παίξει μάγκας, νομίζοντας ότι είναι αυτόφωτος και θα δημιουργήσει δικούς του δεσμούς με ένα τμήμα του εκλογικού ακροατήριου, παριστάνοντας τον «αντι-

μνημονιακό», αποχωρώντας από τη συγκυβέρνηση και καταψηφίζοντας το Μνημόνιο-2. Τέτοια τσαλιμάκια δεν συγχωρούνται. Είδαν κι έπαθαν να τραβήξουν τον Σαμαρά στη συγκυβέρνηση, δεν θα επιτρέψουν στον Καρατζαφέρη να κάνει τσαλιμάκια.

Ζαλισμένος, λοιπόν, από τα απανωτά χαστούκια ο Χεριχέρης, με τα πιο προβεβλημένα στελέχη του, που ο ίδιος όρισε υπουργούς, να έχουν μετακομίσει στο ρεπρέ της γαλάζιας πολυκατοικίας και να απολαμβάνουν ακόμη μεγαλύτερη ραδιοτηλεοπτική προβολή και με τον Καμμένο και τ' άλλα παιδιά της ΝΔ να καλύπτουν ορμητικά το χώρο που κάλυπτε ο ίδιος, βγαίνει και κλαίγεται, δηλώνοντας ότι οι «Ανεξάρτητοι Έλληνες» είναι ένα κόλπο που έστησαν ο Σαμαράς με τον Καμμένο για να χτυπήσουν το ΛΑ-ΟΣ! Ο ίδιος αντιλαμβάνεται την πολιτική σαν μια αλυσίδα συνωμοσιών, αλλά ακόμα και να πείσει κάποιους επ' αυτού (δε θα δυσκολευτεί, είν' η αλήθεια), δε θα τους πείσει ότι είναι καλύτερα να ψηφίσουν αυτόν παρά να ψηφίσουν τον Καμμένο, τον Ζώη, τον Μακρόπουλο και τους άλλους έως πρότινος Νεοδημοκράτες. Είναι και ζήτημα πολιτικού πρεσιτζ, πώς να το κάνουμε;

■ Ποιοι είναι οι προβοκάτορες

Με τον Παπαδημό συναντήθηκε στις 23 Μάρτη η Παπαρήγα. Στις δηλώσεις που έκανε βγαίνοντας, υπήρξε και ο εξής διάλογος:

– Τι λέτε για την παρέλαση της 25ης Μαρτίου; Σας φοβίζουν ενδεχόμενες προβοκάτσιες;

«Χαίρομαι πάρα πολύ, γιατί όταν πριν χρόνια μιλάγαμε ότι το ανεβασμένο λαϊκό κίνημα αντιμετωπίζεται και με προβοκάτσιες, όλοι μας έλεγαν ότι βλέπουμε συνωμοσίες μπροστά μας. Βεβαίως, υπάρχουν και προβοκάτορες και προβοκάτσιες, αλλά να το ξεκαθαρίσουμε, δεν είναι και το κράτος ή τμήματα του κράτους έξω απ' αυτές τις προβοκάτσιες. Υπάρχει μια μερίδα που χρησιμοποιεί την προβοκάτσια για να χτυπηθεί το κίνημα. Εμείς λοιπόν παλεύουμε το κίνημα να μεγαλώσει, να χρησιμοποιεί όλες τις μορφές πάλης και ταυ-

■ Αποπειράθηκαν να αυτοπυρποληθούν

Την είδηση μας έστειλε αναγνώστης και αποτελεί ένα ακόμα περιστατικό εκδήλωσης απειθαρχίας από ανθρώπους που πετάχτηκαν βίαια στην ανεργία.

Την Γέμνητη 22 Μάρτη, στα γραφεία της εταιρείας ENTEXNOS ΑΕ στο Μαρούσι, απολυμένοι εργάτες με τη γυναίκα του προσάδηναν να αυτοπυρποληθούν. Είχαν πάει να διεκδικήσουν μέρος των δεδουλευμένων και της αποζημίωσης, όπως και δεκάδες άλλοι απολυμένοι του εν λόγω εργοστάσιου. Η κατάσταση των εργατών της εν λόγω εταιρείας είναι τραγική, καθώς τους χρωστούν μισθούς 7-8 μηνών και οι απολυμένοι δεν έχουν πάρει την αποζημίωσή τους.

Όταν για νιοστή φορά αρνήθηκαν να τους πληρώσουν, η γυναίκα έβγαλε ένα μπουκάλι με πετρέλαιο, το σκόρπισε παντού μέσα στο γραφείο των αφεντικών και απειλούσε να αυτοπυρποληθεί. Ακολούθησε συμπλοκή, κατέφρασε η αστυνομία και συνέλαβε το ζευγάρι. Το βράδυ αφέθηκαν ελεύθεροι, καθώς η εταιρεία θέλει να πνίξει το γεγονός και δεν κατέθεσε μήνυση.

τόχρονα να βγάξει απέξω τους προβοκάτορες και να μην κινδυνεύει απ' τις προβοκάτσιες».

Ξέρουμε πλέον τι έγινε στις 24 Μάρτη στην Αθήνα και στις 25 Μάρτη σε όλη την Ελλάδα. Είδατε προβοκάτσιες και προβοκάτορες; Όχι, βέβαια. Τι έμεινε από τη δήλωση της Παπαρήγα, που μόνο για προβοκάτσιες και προβοκάτορες μιλούσε, αναζητώντας δικαίωση στα δημοσιεύματα και τις τοποθετήσεις που προσπαθούσαν να τρομάξουν τον κόσμο ώστε να μην κατέβει να διαμαρτυρηθεί; Οι οι πολιτικοί προβοκάτορες κατοικοεδρεύουν στον Περισσό.

■ Ερημος και μόνος

Τα κουρέλια τραγουδούν ακόμα ή ο Αλέκος Αλαβάνος έρημος και μόνος να κάνει προτάσεις που δεν έχουν αποδέκτη. «Οι εκλογές», έγραψε σε άρθρο του στο «Ποντίκι», «εξελίσσονται σε ένα μέσο διαιώνισης της σημερινής πολιτικής και εξουσίας (έλα, ρε μέγαλε, βουλωμένο γράμμα διαβάζεις!) σε ένα μισοδιαλυμένο τοπίο, με δεκάδες σχήματα με τις δικές τους πολύχρωμες σημαίες, σαν να είναι λούνα παρκ».

Ησυχάστε, δεν έγινε ξαφνικά αντικοινοβουλευτικός ο Αλαβάνος. Τον έφαγε ο Τσίπρας και έκτοτε πασχίζει να υπάρξει πολιτικά. Υπάρχει ελπίδα λέει «αν η Αριστερά προχωρήσει σε μια μετωπική συνάντηση, αντί ο κάθε σχηματισμός να ενδιαφέρεται για τον εαυτό του, τα ποσοστά του, τον αριθμό των βουλευτών του, τις κρατικές χρηματοδοτήσεις» και αν «συμφωνήσει σε ένα συγκροτημένο εναλλακτικό πρόγραμμα που συμπεριλαμβάνει οπωσδήποτε τη γενική παύση πληρωμών—όχι μόνο στους ιδιώτες αλλά και στα δάνεια της τρούικας— και την έξοδο από την ευρωζώνη». Γιατί, όμως, να σπεύσουν σε συνεργασία με το μέτωπο του Αλέκου ο ΣΥΡΙΖΑ και η ΔΗΜΑΡ, στους οποίους προφανώς απευθύνεται, όταν έχουν ριζικά διαφορετικές θέσεις;

■ Η Εφη Θώδη σκορπούσε γέλιο

Επειδή σίγουρα σας παραξενεύει ο τίτλος του σχολίου, σπεύδουμε να διευκρινίσουμε ότι δεν αφορά τη συμπαθή ασιδω που για ένα διάστημα ξεκατινιάζονταν καθημερινά στις σκουπιδοεκπομπές της τηλεόρασης, αλλά την «Εφη Θώδη της οικονομολογίας», κατά κόσμον Δημήτρη Καζάκη. Ο κύριος αυτός, ένα τίποτα από άποψη οικονομικής επιστήμης, πίστεψε ότι έγινε σπουδαίος και τρανός, επειδή τον «έπαιξαν» για ένα φεγγάρι τα κανάλια και στη συνέχεια οι τυχοδιώκτες του «κινήματος της πλατείας». Θάρρεψε, λοιπόν, ότι μπορεί να γίνει και κομματάρχης. Και που κατόντησε; Να δηλώνει ότι βρίσκεται σε συζήτηση με τον Καμμένο για «την από κοινού κάθοδο στις εκλογές», ώστε να διεκδικήσουν «την πλειοψηφία του ελληνικού λαού». Βέβαια, ο Καμμένος και οι άλλοι βουλευτές της ΝΔ δεν είναι βλάκες για να δώσουν ρόλο στον Καζάκη, αναγορεύοντας το τίποτα σε ισότιμο πολιτικό σύμμαχο. Ο Καζάκης, όμως, που το 'παιζε και αριστερός και με τέτοια στόφα τον περιέφεραν οι «αγανακτισμένοι» με τις κρυμμένες κομματικές ταυτότητες, έβγαλε τη μάσκα και απεκάλυψε το δικό του πραγματικό πρόσωπο. Αν ασχολούμαστε με αυτό τον τύπο είναι γιατί τη σύντομη περίοδο της ακμής του κατάφερε να εξαστήσει κόσμο και κοσμάκη, πλάσαντας τα οικονομολογικά του σκουπίδια σαν ριζοσπαστικές αναλύσεις.

ΥΓ: Ένας άλλος τηλεαστέρας και αστέρας της «πλατείας», ο Μπαρουφάκης (ναι, ναι, Μπαρουφάκης και όχι Βαρουφάκης) γύρισε βίντεο και το κυκλοφορεί στο Ιντερνέτ, για να πει πόσο σπουδαίος είναι. Οι κορυφαίες στιγμές του βίντεο (που άνετα θα έπαιρνε το χρυσό βατόμουρο) είναι δύο. Η πρώτη όταν ο Μπαρουφάκης αναδύει στοχαστικά τον καπουτσίνο του και η δεύτερη όταν η Ανθούλα η καθαρίστρια τού λέει πόσο μεγάλο κεφάλι είναι και γιατί περιμένει απ' αυτόν να της βρει λύσεις στα προβλήματα που αντιμετωπίζει ως εργάτρια!

■ Στα τσακίδια

Ο Πάγκαλος ανακοίνωσε ότι δεν θα είναι ξανά υποψήφιος. Σοφή κίνηση από τη μεριά του, αν σκεφτούμε τα όσα έχει ξεράσει ιδιαίτερα την τελευταία διετία: «όλοι μαζί τα φάγαμε», «κοπρίτες», «το μνημόνιο είναι ευλογία», «όσοι διαμαρτύρονται είναι φασίστες, κομμουνιστές ή μαλάκες» και άλλα τέτοια εύοσμα. Και επειδή ο Πάγκαλος είναι πάντα Πάγκαλος και εξακολουθεί να έχει την ίδια μεγάλη ιδέα για τον εαυτό του, δεν απέφυγε το ξεβράκωμα ακόμα και τη στιγμή που ανακοίνωσε την κοινοβουλευτική συνταξιοδότησή του. Ανακοίνωσε ότι τερματίζει «μια σχέση ανταλλαγής μεταξύ λαού και εντολοδόχου», συμπληρώνοντας ότι το πότε πρέπει να αποχωρεί κανείς «οφείλει να το διαπιστώνει και ο ίδιος ο πολιτικός και όχι μόνο οι εντολείς, δηλαδή οι ψηφοφόροι του». Είπε με Παγκάλιο τρόπο ότι ξέρει πως θα φάει μαύρισμα, γι' αυτό και την κάνει, για να μην τους δώσει την ευκαιρία να τον μαυρίσουν.

■ Υποκριτές

Χιλιάδες άνθρωποι διαδήλωσαν σιωπηλά στο Παρίσι και την Τουλούζη «εναντίον του ρατσισμού, του αντισημιτισμού και της τρομοκρατίας». Πού ήταν αυτές οι χιλιάδες όταν το Ισραήλ εξαπέλυε την επιχείρηση «Χυτό Μολύβι» εναντίον της αδούλωτης Γάζας, βομβαρδίζοντας ακόμα και σχολεία με βόμβες λευκού φωσφόρου; Παρακολουθούσαν απαθείς από την τηλεόρασή τους και είμαστε βέβαιοι ότι κάποιοι σιωπαστές (έχει μπόλικους στη Γαλλία) αισθάνονταν χαρά βλέποντας τα διαμελισμένα παιδιά.

Ανούσια προεκλογική δημαγωγία επί δεδομένης πολιτικής

Κάτι πρέπει να βρουν και κατα συγκυβερνώντας κόμματα εξουσίας για να ζεστάνουν την προεκλογική ατμόσφαιρα και να καθορίσουν την ατζέντα ως δικομματικό καουγά. Και είναι λογικό την πρωτοβουλία σ' αυτό το μέτωπο να την έχει η ΝΔ, αφού το ΠΑΣΟΚ έχει δικούς του ανθρώπους στα βασικά υπουργεία, αυτά που πρέπει να νομοθετούν σχεδόν κάθε μέρα. Αν δεν υπάρξουν γερές δόσεις δικομματικού καουγά, η ατζέντα θα πάει στο δίπλο «μνημονιακοί-αντιμνημονιακοί» και μοιραία θα ενισχυθούν τα μικρότερα κόμματα (πλην του ΛΑΟΣ που το έχει πάρει η κατηφόρα).

Η αρχή έγινε με την αποχώρηση της ΝΔ από το διάλογο για το Φορολογικό. Μπορεί το Μνημόνιο-2, που και η ΝΔ έχει ψηφίσει, ν' αναφέρει πως μέχρι τα τέλη Μάρτη θα πρέπει να έχει διαμορφωθεί ένας βασικός κορμός φορολογικών αλλαγών, όμως έτσι κι αλλιώς τη νομοθέτηση θα την κάνει η επόμενη κυβέρνηση, οπότε δεν υπάρχει περίπτωση η τρούικα να απαιτήσει την πιστή τήρηση του Μνημόνιου-2 και σ' αυτό το καθαρά προκαραρκτικό θέμα. Στο κάτω-κάτω, οι υπηρεσίες του υπουργείου, σε συνεργασία με τους ανθρώπους της τρούικας, μπορούν να ετοιμάσουν το σχέδιο των αλλαγών και να το βρει η επόμενη κυβέρνηση. Τη ΝΔ ένα μόνο την ενδιαφέρει: να μη φορτιστεί η προεκλογική περίοδος με τα εφιαλτικά νέα φορολογικά μέτρα.

Ποια είν' αυτά; Τα περιγράφει το Μνημόνιο. Τα υπενθύμιζε εμμέσως η Κομισιόν με την ανακοίνωσή της την προηγούμενη εβδομάδα, σύμφωνα με την οποία τον Ιούνιο θα πρέπει ν' αποφασιστούν μέτρα ύψους 15 δισ. ευρώ για τη διετία 2013-14 (χώρια τα διορθωτικά μέτρα που θα παρθούν, επειδή δεν υπάρχει περίπτωση να πιαστούν οι «φιλόδοξοι» στόχοι του 2012): Πετσόκομμα στη φοροαπλλαγή βάσει δαπανών ή και πλήρη κατάργησή τους. Συζήτηση γίνεται ακόμα και για κατάργηση του γελούσιου αφορολόγητου των 5.000 ευρώ ετησίως. Κατάργηση της φοροαπλλαγή για τα παιδιά. Πετσόκομμα ή και κατάργηση των φοροαπλλαγών για αγορά πρώτης κατοικίας, γονικές παροχές, κληρονομίες. Κατάργηση των μειωμένων κατά 30% συντελεστών ΦΠΑ που ισχύουν στα νησιά του Αιγαίου, καθώς

και το αυξημένο αφορολόγητο που ισχύει σε νησιά με πληθυσμό μικρότερο των 3.100 κατοίκων. Διαμόρφωση ενιαίου συντελεστή ΦΠΑ (στο 19% ή το 21%) ώστε να μεταφερθούν σ' αυτόν τρούφιμα και φάρμακα, που αναγκαστικά τ' αγοράζει ο κόσμος και έτσι να μαζέψουν φορολογικά χαράτσια που τώρα χάνουν, είτε λόγω μείωσης της κατανάλωσης είτε λόγω αποφυγής της απόδειξης κατά τη συναλλαγή. Τα τρούφιμα τ' αγοράζεις από το σουπέρ μάρκετ και εκεί αναγκαστικά υπάρχει απόδειξη. Και βέβαια, κι άλλη μείωση του συντελεστή φορολόγησής των καπιταλιστικών κερδών (στο 15% από 20%), που αποτελεί και πρόταση της ΝΔ, η οποία όμως δεν θα ήθελε να συζητιέται κατά την προεκλογική περίοδο. Κι ακόμα: αύξηση των αντικειμενι-

κών αξιών των ακινήτων, πετσόκομμα έως και κατάργηση όλων των κοινωνικών επιδομάτων κ.λπ. κ.λπ.

Ολ' αυτά θα γίνουν, γιατί είναι συμφωνημένα στο Μνημόνιο-2, ψηφισμένο από ΠΑΣΟΚ και ΝΔ και επικυρωμένο και με προσωπικές επιστολές νομιμοφροσύνης των αρχηγών τους. Η ΝΔ, όμως, τσουροφλισμένη μετά τον εξαναγκασμό της να συμμετάσχει στη συγκυβέρνηση, έχοντας χάσει μια σίγουρη αυτοδυναμία, δεν θέλει να χάσει και την όποια δυναμική πρωτιάς έχει. Γι' αυτό και παρέπεμψε το Φορολογικό όχι στις ελληνικές καλένδες, αλλά στο επόμενο δίμηνο. Γνωρίζει, άλλωστε, πολύ καλά ότι οι αποφάσεις θα παρθούν από την τρούικα, τα κλίμακα της οποίας θα έχουν πλέον συνεχή παρουσία στην Αθήνα και δυνατότητα άμεσης

παρέμβασης, όπως προβλέπεται από την απόφαση που πήρε το Eurogroup στις 21 Φλεβάρη.

Όμως, ο Σαμαράς δεν αρέσκειται μόνο στην αποχή από μερικά δύσκολα, αλλά έχει αρχίσει και μια στοχευμένη παροχολογία. Για παράδειγμα, την περασμένη Τετάρτη η Συγγρού ανακοίνωσε ότι θα καταργήσει το χαράτσι στα ακίνητα και τα ποσά που θα χρειαστούν (το «ισοδύναμο αποτέλεσμα» που λένε) θα βρεθούν από το ΕΤΑΚ (το οποίο ήδη υπάρχει) και την αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής κατά την αγοραπωλησία ακινήτων. Ποια αγοραπωλησία; Αυτή που έχει παγώσει. Μπορεί το ΠΑΣΟΚ να κατηγορήσει τη ΝΔ για λαϊκισμό και να υπενθύμιζε τι προβλέπει το Μνημόνιο-2, όμως η ΝΔ ευελπιστεί ότι κάποιους μπορεί να κοροϊδέψει.

Πιάστηκε στην παγίδα της

Στην παγίδα που προσπάθησε να στήσει για το ΠΑΣΟΚ πιάστηκε η ΝΔ. «Σήκωσε» το θέμα των ποινικών ευθυνών των Παπακωνσταντίνου-Παπανδρέου, εκτιμώντας ότι θα μπορέσει να αποκομίσει πολιτική υπεραξία προεκλογικά και μετά άφησε τους Πασόκους μόνους τους στην Εξεταστική Επιτροπή, να μαγειρεύουν τα πράγματα κατά το συμφέρον τους. Έτσι, η Εξεταστική γίνεται κολυμβήθρα του Σιλωάμ για το ΠΑΣΟΚ που προσπαθεί να φορτώσει όλη την ευθύνη στη ΝΔ.

Τελευταίο επεισόδιο στο σχετικό σιριαλ ήταν οι επιστολές του τέως κοιμισμένου Οικονομικών Χ. Αλμούνια και του επικεφαλής της Eurostat Β. Ραντερμάχερ. Σοσιαδημοκράτης ο Αλμούνια είχε κάθε λόγο να κάνει πλάτες στο ΠΑΣΟΚ. Γι' αυτό και δεν περιορίστηκε μόνο στην αποκάλυψη ότι η ΝΔ γνώριζε προεκλογικά ότι το έλλειμμα του 2009 θα ξεπεράσει το 10%, αλλά και αποδίδει εύσημα στον Παπακωνσταντίνου. «Υπάρχουν αποδείξεις», γράφει στην επιστολή του, «ότι ο υπουργός Οικονομικών αντελήφθη γρήγορα το μεγάλο ενδεχόμενο να μην επιτευχθούν οι δημοσιονομικοί στόχοι έως τα τέλη του έτους. Ο κ. Παπακωνσταντίνου μου έστειλε επιστολή (στις 30 Οκτωβρίου 2009), στην οποία περιείγραφε τα μέτρα που είχαν ληφθεί συμ-

φωνα με τη σύσταση του Συμβουλίου του Απριλίου». Πιο προσεκτικός ο Ραντερμάχερ δεν κάνει τίποτ' άλλο από το να υπερασπιστεί την υπηρεσία του, κάνοντας λόγο για προβλήματα που εντοπίστηκαν στα ελληνικά στατιστικά δεδομένα από το 2009 μέχρι το 2010 (περίοδος Κοντοπυράκη) και για αντικειμενική αποτίμηση στη συνέχεια.

Έτσι, Παπακωνσταντίνου και ΠΑΣΟΚ μπορούν και δημαγωγούν, ενώ ο αρχιμαγειρέρας Πρωτόπαπας είναι έτοιμος να εκδώσει πλήρως απαλλακτικό πόρισμα, πριν διαλυθεί η Βουλή για τις εκλογές. Οπως έχουμε ξαναπεί, ο καυγάς ανάμεσα σε ΠΑΣΟΚ και ΝΔ συσκοτίζει τηνπρα-

ματικότητα, σύμφωνα με την οποία οι στατιστικές μαγειρεύονται και εξακολουθούν να μαγειρεύονται με πολιτικά κριτήρια (και όχι μόνο οι ελληνικές στατιστικές). Η Eurostat εκτελεί εντολές του διευθυντήριου των Βρυξελλών, γι' αυτό και τα κριτήριά της είναι τόσο ελαστικά. Με την ίδια άνεση που ενέκρινε τα ελληνικά στατιστικά στοιχεία μέχρι το 2010, προχώρησε στη συνέχεια σε φούσκωμα του ελλείμματος και του χρέους, διευρύνοντας την έννοια της γενικής κυβέρνησης με εξωφρενικό τρόπο. Και βέβαια, Παπακωνσταντίνου και Παπανδρέου δεν είχαν κανένα πρόβλημα με το φούσκωμα, φτάνει αυτό να μοιραζόταν στα χρόνια της νεοδημοκρατικής διακυβέρνησης.

Αρχιγκαφατζής

Οτι και να λέει εκ των υστέρων η Συγγρού, η πραγματικότητα δεν αλλάζει. Ο Μιχελάκης παρέσυρε τη ΝΔ σε μια γκάφα ολικής, καταγγέλλοντας προεκλογικές ρουσφετολογικές προσλήψεις από το ΠΑΣΟΚ, όταν τις προσλήψεις έκανε ο Βορίδης. Και καλά, ας πούμε ότι την υπογραφή του Βορίδη στη σχετική απόφαση δεν την είδε, όμως δεν ήξερε ότι τα ΕΛΤΑ εποπτεύονται από τον Βορίδη; Δεν ήξερε ότι ο Βενιζέλος απλά συνυπογράφει ως υπουργός Οικονομικών

που ενέκρινε τη δαπάνη; Φυσικά, το ΠΑΣΟΚ δεν άφησε την ευκαιρία να πιάει χαμένη και εξέδωσε ανακοίνωση στην οποία κατήγγειλε τη ΝΔ για «πολιτική ανοησία» και «προκλητικό θράσος». Στη Συγγρού επικρατεί εκνευρισμός, γιατί συνειδητοποίησαν ότι πρέπει να βάλουν χαλί-νάρι στον γκαφατζή Μιχελάκη και να ελέγχουν κάθε του δήλωση. Αλήθεια, σε λοταρία τον πέτυχε ο Σαμαράς αυτόν τον απίθανο τύπο; Έχει καμιά σχέση ο Μιχελάκης με τον Ρουσόπουλο;

■ Χάνα Σαλάμπι

Το πάθος για τη λευτεριά είναι δυνατότερο από τα κελιά τους

«Το πάθος για τη λευτεριά είναι δυνατότερο από τα κελιά τους». Μ' αυτά τα λόγια η απεργός πείνας Χάνα Σαλάμπι, φυλακισμένη στα σιωνιστικά κολαστήρια, έκλεισε το μήνυμά που έστειλε προς το κίνημα αλληλεγγύης μέσω του δικηγόρου της στις 19 Μάρτη. Τη στιγμή που γράφεται αυτό το σημείωμα (Τετάρτη 28 Μάρτη) η Σαλάμπι έχει ήδη συμπληρώσει 42 μέρες απεργίας πείνας, ενώ οι γιαιτροί ανθρωπιστικής οργάνωσης που την επισκέφτηκαν και την εξέτασαν είπαν ότι η ζωή της βρίσκεται πλέον σε σοβαρό κίνδυνο.

Οι σιωνιστές, φοβούμενοι το κίνημα εναντίον της διοικητικής κράτησης και την αλληλεγγύη που αναπτύσσεται στη Σαλάμπι, σκληραίνουν τη στάση τους. Τον τελευταίο καιρό δυσκολεύουν όλο και περισσότερο την επικοινωνία της με τους δικηγόρους που την υπερασπίζονται, ενώ της έχουν απαγορεύσει κάθε επικοινωνία με τους συγγενείς της. Αυτή τη στιγμή η Σαλάμπι νοσηλεύεται φρουρούμενη στο νοσοκομείο Μαέρ στην Κφαρ Σαμπά, ενώ το διοικητικό συμβούλιο εξετάζει το ενδεχόμενο υποχρεωτικής σίτισής της. Να σημειωθεί ότι η Διεθνής Αμνηστία έχει προειδοποιήσει το Ισραήλ ότι η υποχρεωτική σίτιση συνιστά βασανιστήριο σύμφωνα με τη διεθνή νομοθεσία.

Παράλληλα, το κίνημα των παλαιστίνων πολιτικών κρατούμενων μεγαλώνει. Ηδη 25 κρατούμενοι έχουν ξεκινήσει απεργία πείνας αλληλεγγύης στη Σαλάμπι και ενάντια στη διοικητική κράτηση, ενώ, όπως έχει αναφερθεί και σε προηγούμενο σημείωμά μας, το σύνολό τους θα μπει σε απεργία πείνας μέχρι τις 17 Απρίλη, μέρα που αποφυλακίζεται ο πρώην απεργός πείνας Αντνάν Χαντέρ. Την Παρασκευή 24 Μάρτη, όλοι οι παλαιστίνιοι φυλακισμένοι στις ισραηλινές φυλακές έκαναν απεργία πείνας μιας μέρας διαμαρτυρόμενοι για τις συνθήκες φυλάκισης, το καθεστώς διοικητικής κράτησης και σε ένδειξη αλληλεγγύης στη Σαλάμπι.

Στο μεταξύ, η σιωνιστική οντότητα που ακούει στο όνομα Ισραήλ, προκειμένου ν' αποδείξει για άλλη μια φορά ότι αποτελεί «τη μοναδική δημοκρατία στη Μέση Ανατολή», διέκοψε τις σχέσεις με το Συμβούλιο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα του ΟΗΕ και απαγόρευσε στους παρατηρητές του να εισέλθουν στη χώρα, προκειμένου να διερευνήσουν το ζήτημα των εβραϊκών εποικισμών στην κατεχόμενη από το Ισραήλ παλαιστινιακή γη. Οι συγκεκριμένοι εποικισμοί έχουν φτάσει πλέον τους 100 και οι έποικοι τους 500.000 στην προσπάθεια των σιωνιστών να εξανδραποδίσουν τον παλαιστινιακό λαό και να κάνουν αδύνατη τη δημιουργία ενός παλαιστινιακού κράτους ακόμα και στα σύνορα του '67.

Εμφύλιος χωρίς ορατό τέλος

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

και όχι μόνο οι αξιώσεις της Ρωσίας και της Κίνας έπαιξαν ρόλο στο συμβιβασμό που επιτεύχθηκε στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, γιατί, εκτός όλων των άλλων, αν ο εμφύλιος πόλεμος κλιμακωθεί και πάρει ανεξέλεγκτες διαστάσεις, απειλείται με αποσταθεροποίηση ολόκληρη η περιοχή. Φυσικά, το αν και κατά πόσο μπορεί να περπατήσει η αποστολή του Κόφι Ανάν είναι ζητούμενο. Κατά τη γνώμη μας, συγκεντρώνει ελάχιστες πιθανότητες επιτυχίας. Γιατί ούτε το καθεστώς Ασαντ θα παραιτηθεί εύκολα και γρήγορα από το στόχο του να συντρίψει την

ένοπλη αντίσταση και τους αντάρτους του, ούτε οι αντάρτες θα καταθέσουν εύκολα τα όπλα. Γιατί, ακόμη κι αν υποστούν ήττες, θα συνεχίσουν με τακτικές ανταρτοπόλεμου προκαλώντας συνεχώς φθορά του καθεστώτος. Τη στιγμή που έκλεινε το άρθρο ανακοινώθηκε από τον εκπρόσωπο του Κόφι Ανάν ότι η συριακή κυβέρνηση αποδέχτηκε την πρόταση του Συμβουλίου Ασφαλείας, την οποία η Ρωσία είχε χαρακτηρίσει ως την τελευταία ευκαιρία για το καθεστώς Ασαντ. Ωστόσο, ακόμη και σ' αυτή την περίπτωση, ο δρόμος θα είναι μακρύς και θα χυθεί ακόμη πολύ αίμα.

Φοβού τους Δαναούς

Με τριάντα αργύρια το υπουργείο Παιδείας εξαγοράζει την εφαρμογή του νόμου-πλαίσιο από τους πρυτάνεις; Αυτό θα διερωτηθεί κάποιος διαβάζοντας το δελτίο Τύπου του υπουργείου Παιδείας, που εξεδόθη μετά τη συνέντευξη Τύπου που παραχώρησαν Μπαμπινιώτης και Αρβανιτόπουλος, αλλά και τις δηλώσεις του πρύτανη του ΑΠΘ Μυλόπουλου.

Με την απομάκρυνση της φράσης Άνας από το Παιδείας, ο Μπαμπινιώτης ανέλαβε το ρόλο του πυροσβέστη στη σύγκρουση με τα ΑΕΙ (άλλωστε γι' αυτό τοποθετήθηκε), τάζοντας «στρογγυλέματα», πλην όμως πάντα μέσα στο πλαίσιο του νόμου και με την προϋπόθεση της πλήρους εφαρμογής του.

Με τη συνέντευξη Τύπου προσφέρθηκε και ένα ακόμη δωράκι στα Ιδρύματα. Αποδεδειγμένη η χρηματοδότησή τους από οποιαδήποτε προϋπόθεση (πλήρης εφαρμογή του νόμου, εκλογή Συμβουλίων Διοίκησης) που έβαζε η Διαμαντοπούλου. Συγκεκριμένα αναφέρεται: «Ανατίθεται στις Συγκλήτους των Πανεπιστημίων η αρμοδιότητα έγκρισης των προϋπολογισμών των Ιδρυμάτων για το οικονομικό έτος 2012. Πρόκειται για τη διατήρηση του πρότερου καθεστώ-

τος μόνο γι' αυτό το χρόνο, ώστε να αρθούν τα επείγοντα οικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα ανώτατα Ιδρύματα».

Ασφαλώς, η υποχώρηση αυτή του υπουργείου Παιδείας έρχεται ως αποτέλεσμα του αγώνα της πανεπιστημιακής κοινότητας και της ακύρωσης όλων των έως τώρα προσπαθειών για την εκλογή των Συμβουλίων Διοίκησης. Το γεγονός αυτό πραγματικά θα ήταν πολύ σημαντικό, αν δεν συνοδευόταν και από μια «ουρά», που ανοίγει το λάκκο στα Ιδρύματα και προετοιμάζει το δρόμο για την πλήρη εφαρμογή του νόμου-έκτρομα με κάποιες ίσως «διορθώσεις». Και βέβαια, δεν πρόκειται για τίποτε φοβερά ποσά που θα ειροεύσουν στα ΑΕΙ. Το υπουργείο Παιδείας με ψήχουλα, αφού το PSI κατέφαγε ήδη τα «διαθέσιμα» των Πανεπιστημίων και των ΤΕΙ, που ήταν απαραίτητα για τη στοιχειώδη λειτουργία τους (δες ρεπορτάζ στη σελίδα 10), προσπαθεί να εξαγοράσει τη συναίνεση των ΑΕΙ στην εφαρμογή του νόμου.

Φοβού τους Δαναούς και δώρα φέροντας, λέει ένα αρχαίο ρητό. Πλην, όμως, οι πρυτάνεις, αυτή η συντηρητική ομάδα που θεωρεί τον εαυτό της -και είναι- θεσμική δύναμη

του συστήματος, σαν έτοιμη από καιρό, προσέτρεξε να πάρει τα τριάντα αργύρια, αποδεχόμενη την «ουρά», που συνόδευε την αποδέσμευση της χρηματοδότησης. Δέχτηκε να συμμετάσχει σε επιτροπή που έστησε το υπουργείο Παιδείας (με 5 μέλη στα 7), «με σκοπό τη διευθέτηση θεμάτων που αφορούν στην πλήρη εφαρμογή του νόμου για τα ΑΕΙ. Τα μέλη της επταμελούς ομάδας θα εξετάσουν τις δυσλειτουργίες που έχουν διαπιστωθεί κατά την εφαρμογή του νόμου και μέχρι τις 15 Μαΐου θα καταθέσουν πόρισμα με προτάσεις για την καλύτερη εφαρμογή του νέου θεσμικού πλαισίου για την ανώτατη εκπαίδευση».

Βασιλικότερος του βασιλέως ο «πολύς» πρύτανης του ΑΠΘ Μυλόπουλος, που υποτίθεται ότι πρωτοστατούσε στη μάχη ενάντια στο νόμο, είπε: «Οι σημερινές δηλώσεις του Υπουργού και του Αναπληρωτή Υπουργού Παιδείας ανοίγουν μια νέα εποχή για τα πανεπιστήμια. Το γεγονός ότι αποδεδειγμένη η χρηματοδότηση των πανεπιστημίων από προϋποθέσεις που καμία σχέση δεν έχουν με τη θεμελιώδη υποχρέωση του κράτους για χρηματοδότηση της ανώτατης εκπαίδευσης, είναι μια ιδιαίτερα θετική εξέλιξη και ταυτόχρονα

μια δικαίωση των ελληνικών πανεπιστημίων...» και συνέχισε, αναφερόμενος στη συγκρότηση της επιτροπής: «είναι μια ιδιαίτερα ευχάριστη είδηση που για πρώτη φορά, μετά από καιρό, επιτρέπει αισιόδοξες σκέψεις για την εύρυθμη λειτουργία των Ιδρυμάτων. Το ΑΠΘ έχει ήδη μελετήσει σε βάθος τα θέματα εφαρμογής του νέου νόμου και έχει επεξεργαστεί σειρά προτάσεων για τη βελτίωσή του. Σήμερα ουσιαστικά αλλάζει σελίδα η ανώτατη εκπαίδευση. Ξεφεύγουμε από το στείο ανταγωνισμό και την άγωνα αντιπαράθεση με το Υπουργείο Παιδείας και ξεκινάμε μια εποχή συνεργασίας, συναίνεσης και διαλόγου».

Φυσικά, ξέσπασε σάλος. Δεν αντέδρασε μόνο η Διαμαντοπούλου, που αισθάνθηκε ότι ο Μπαμπινιώτης την άδειασε με «χοντρό» τρόπο, ούτε μόνο εκείνοι οι πανεπιστημιακοί που τόσο καιρό στήριζαν το νόμο εισπράττοντας τη χλεύη φοιτητών και διδασκόντων. Αντέδρασε και ο αστικός Τύπος, γεγονός που ανάγκασε τον Μπαμπινιώτη να εκδώσει διορθωτική ανακοίνωση, με την οποία υποβάθμιζε το χαρακτήρα και το ρόλο της επιτροπής, στην οποία έδωσε έναν διακοσμητικό χαρακτήρα.

Γιούλα Γκεσούλη

■ Σχέδιο Ανάπτυξης Ελληνικού

Βασιλικότερη του βασιλέως η ΔΗΜΑΡ

Βασιλικότερη του βασιλέως αποδείχθηκε η ΔΗΜΑΡ με την ομιλία του βουλευτή της Γρ. Φαριανού στη βουλή για την «αξιοποίηση» του πρώην Αεροδρομίου Ελληνικού. Χωρίς καμία επιφύλαξη, οι προτάσεις του Φαριανού, οι οποίες διατυπώνονται ακόμα πιο ξεκάθαρα στο δελτίο Τύπου της ΔΗΜΑΡ, χαρακτηρίζονται πιο αντιπεριβαλλοντικές ακόμα και από το ίδιο το σχέδιο ανάπτυξης του υπουργείου Περιβάλλοντος.

Αξίζει να παραθέσουμε αυτούσιο ένα απόσπασμα από τη δεύτερη παράγραφο του δελτίου Τύπου, στο οποίο συμπυκνώνεται η αντίληψη της ΔΗΜΑΡ σε σχέση με τη σχεδιαζόμενη τσιμεντοποίηση ενός από τους τελευταίους ελεύθερους χώρους της Αθήνας: «Είμαστε αντίθετοι στα μεγαλεπήβολα φαραωνικά και ανεδαφικά ή καταστροφικά σχέδια και τα αδιανόητα μεγάθη, και στις μονοκαλλιέργειες 6,2 εκατομμυρίων τ.μ. σε μια τοποθεσία του λεκανοπεδίου δίπλα στη θάλασσα είτε πρόκειται για πράσινο, είτε για υπερδρόμηση».

Προχωρώντας λίγο παρακάτω διαβάζουμε την πρόταση για το Μητροπολιτικό Πάρ-

κο που θα καταλαμβάνει, σύμφωνα με το σχέδιο του υπουργείου, 2.000 στρέμματα, από τα οποία το 75% θα είναι πράσινο. Το κόμμα του Κουβέλη προτείνει σ' αυτή την έκταση μόλις το 50%, δηλαδή μόλις 1.000 στρέμματα, να γίνουν πράσινοι χώροι και οι «αναπτυξιακές» χρήσεις να καταλάβουν το υπόλοιπο 50%. Το επιχείρημα πίσω από αυτή την πρόταση εντάσσεται στη λογική της αυτοχρηματοδότησης που έχουν προωθήσει διαδοχικά όλες οι κυβερνήσεις για την ανάπλαση του Ελληνικού μιας και ο κρατικός κορβανάς δεν μπορεί να διαθέσει χρήματα για τη συντήρηση του πάρκου, σύμφωνα με τα λεγόμενά τους. Με ένα χυδαίο τρόπο φοβερίζει αυτούς που αντιστέκονται στην τσιμεντοποίηση, λέγοντας ότι η πρότασή τους για φύτευση δάσους θα δημιουργήσει στην περιοχή άλλο ένα Πάρκο Τρίτη, το οποίο ρημάζει λόγω της ελλιπούς συντήρησης σαν αποτέλεσμα της ανυπαρξίας κρατικής χρηματοδότησης. Για να μη ρημάξει, λοιπόν, το πράσινο από την έλλειψη χρηματοδότησης, ας το κάνουμε κατευθείαν τσιμέντο, είναι εν ολίγοις το επιχείρημα της ΔΗΜΑΡ.

Να σημειωθεί ότι το κόστος φύτευσης και συντήρησης ενός δάσους στο σύνολο της έκτασης του πρώην αεροδρομίου θα ήταν απείρως χαμηλότερο από τη δημιουργία ενός πάρκου μόλις 1.000 στρεμμάτων με γρασιδί, πεζοδρόμους, αρχιτεκτονικές διαμορφώσεις κτλ. Αλλά, βέβαια, αυτή η πρόταση δεν αποτελεί κερδοφόρα λύση για τους καπιταλιστές και το πολιτικό τους προσωπικό.

Συνεχίζοντας στο δελτίο Τύπου, η ΔΗΜΑΡ στηρίζει ξεδιάντροπα τη λογική ότι η περιοχή πρέπει ν' αποτελέσει μια προσοδοφόρα επένδυση για το κεφάλαιο, ενώ πηγαίνοντας ένα βήμα παραπέρα το σχέδιο «ανάπτυξης» του υπουργείου, προτείνει ν' αυξηθούν ακόμα περισσότερο οι συντελεστές δόμησης και τα επιτρεπόμενα ύψη κτιρίων στις περιοχές προς ανάπτυξη και πολεοδόμηση και ειδικότερα στην περιοχή γύρω από τη σχεδιαζόμενη επέκταση του μετρό.

Κλείνοντας το δελτίο Τύπου και προκειμένου να διασκεδάσει τις αλγινές ενυψώσεις που δημιούργησε στηρίζοντας προπαγανδιστικά την αντιπεριβαλλοντική πολιτική του

υπουργείου Περιβάλλοντος, η ΔΗΜΑΡ πετάει κάποιες γενικόλογες περί χρήσης των χρημάτων που θα μπουν στο Πράσινο Ταμείο από την υπερεκμετάλλευση της περιοχής σε έργα περιβαλλοντικής αναβάθμισης της Αθήνας. Για άλλη μια φορά το κόμμα του Κουβέλη αποδεικνύεται πιστός υπηρέτης της αστικής τάξης.

Συλλαλητήριο συμβασιούχων πυροσβεστών

«Ενστολοι, με πλήρη εξάρτηση και υπνόςακκου» καλούνται οι συμβασιούχοι πυροσβέστες να κατέβουν στις 2 Απρίλη, στις 10 το πρωί, έξω από το υπουργείο Προ Πο. «Δεν θα φύγουμε από την Αθήνα, αν δεν πάρουμε συγκεκριμένες δεσμεύσεις», αναφέρει το κάλεσμα της Πανελληνίας Επιτροπής Αγώνα Συμβασιούχων Πυροσβεστών, η οποία συγκροτήθηκε για να ξεπεράσει τις τρικλοποδιές και τα ξεπουλήματα της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας.

■ Πολιτική αγυρτεία του υπουργού Γεωργίας

Χάντρες και καθρεφτάκια σε Ιθαγενείς

Μπήκαμε σε προεκλογική περίοδο και ο Κ. Σκανδαλίδης φαντάστηκε ότι διαθέτει ακόμη κύρος ο πολιτικός του λόγος και οι πολιτικές του κινήσεις, όπως τις παλιές καλές εποχές, τις δικές του και του κόμματός του. Θεωρεί ότι με μια προπαγάνδα γκεμπελικού τύπου μπορεί να στρέψει μαζικά το φτωχόκοσμο προς τις επαρχιακές πόλεις για να χορτάσει την πείνα του.

Ετσι, μέσω του Οργανισμού ΕΛΓΟ-«ΔΗΜΗΤΡΑ» έδωσε μια «δουλίτσα» στην εταιρία κατα research του Ντίνου Ρουτζούνη, η οποία ανέλαβε να διεξάγει «έρευνα» σε δείγμα 1.500 ατόμων σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, με σκοπό να μελετήσει, υποτίθεται, τις τάσεις κίνησης του πληθυσμού των μεγαλουπόλεων προς τις πόλεις και χωριά της περιφέρειας, για αναζήτηση καλύτερης τύχης. Πληρώθηκε γι' αυτή τη δουλιά ο Ντίνος Ρουτζούνης; Το ρωτάμε γιατί λέγεται ότι στα σκαφία βρίσκεται μια μεγάλη δουλιά του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης, που ενώ έχει αναλάβει άλλος φορέας να τη φτιάξει, ο Κ. Σκανδαλίδης θέλει να τη δώσει στην κατα research. Σ' αυτό το θέμα θα επανέλθουμε και θα μιλήσουμε με στοιχεία.

Το δείγμα των ερωτηθέντων, όπως αναφέραμε, ήταν μόλις 1.500 άτομα. Ο Κ. Σκανδαλίδης, στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε την περασμένη Τρίτη, ανέβασε τον αριθμό των ατόμων που θέλουν δήθεν να επιστρέψουν στην περιφέρεια στο 1,5 εκατομμύριο. Εφτασε μάλιστα στο εξωφρενικό σημείο να ισχυριστεί, ότι η μεγάλη πλειοψηφία του 1,5 εκατ. ανθρώπων θέλει να ασχοληθεί με τη γεωργία!

Ενώ ο ελληνικός λαός βογγάει από τη φτώχεια, την ανεργία, τη λυσσαλέα επίθεση που δέχεται από την κυβέρνηση των δωσιλόγων και τους τροϊκανούς, ο Κ. Σκανδα-

λίδης, με το γνωστό ύφος χιλίων καρδινάλιων που «φοράει», είπε στη συνέντευξη Τύπου αρκετά ευτράπελα, από τα οποία θα παραθέσουμε μερικά, για να δείξουμε για μια ακόμη φορά την ποιότητα αυτού του κυρίου, που από χρόνια έχει θέσει τον εαυτό του στην υπηρεσία του μεγάλου κεφαλαίου: «Πριν από μερικά χρόνια το όραμα ενός μέσου Έλληνα ήταν καταναλωτικά πρότυπα, καριέρα χωρίς ελεύθερο χρόνο... Σήμερα αυτός ο κόσμος απορρίπτει αυτό το πρότυπο ζωής... Ζητά καλύτερη ποιότητα ζωής, καλύτερες ανθρώπινες σχέσεις σε μικρότερες κοινωνίες, μεγαλύτερη ασφάλεια και επιστροφή στις ρίζες».

Εχουμε πολλές φορές παρουσιάσει αναλυτικά στοιχεία και σκέψεις που αποδεικνύουν ότι έκλεισε οριστικά ο κύκλος της αγροτικής παραγωγής για τη συντριπτική πλειοψηφία της φτωχής αγροτιάς στην Ελλάδα (και όχι μόνο). Εκλείσει, όχι μόνο από κακό χειρισμό της αγροτικής πολιτικής από τις πράσινες και μπλε κυβερνήσεις (που άσκησαν πράγματι αντιαγροτική και αντιλαϊκή πολιτική), αλλά και γιατί αυτή η πολιτική χαραχτήκε από την Κομισιόν και από τον γαλλογερμανικό άξονα που κυριαρχεί και χαράσσει την πολιτική της ΕΕ.

Αυτή η αγροτική πολιτική χαραχτήκε στις αρχές της δεκαετίας του 1990 και αποσκοπούσε στη δραστική συρρίκνωση της αγροτικής παραγωγής σ' όλη την ΕΕ. Αυτή την περίοδο έχουμε σημαντική συρρίκνωση της αγροτικής παραγωγής σε «ενωσιακό» επίπεδο και όχι μόνο σε επίπεδο Ελλάδας, και σημαντική αύξηση εισαγωγών στην ΕΕ από τις χώρες του λεγόμενου τρίτου κόσμου. Αλλωστε, τη γερμανική και τη γαλλική βιομηχανία τροφίμων (και όχι μόνο αυτές) τις ενδιέφερε να έχουν φτηνά

αγροτικά προϊόντα, προκειμένου να τα μεταπωλούν, κι αυτά τα εξασφαλίζουν από τις χώρες του «τρίτου κόσμου». Το γαλλογερμανικό κεφάλαιο, που χαράζει τόσο την πολιτική των κυβερνήσεων των δύο χωρών, όσο και την «ενωσιακή» πολιτική, έδωσε στις κυβερνήσεις των χωρών του «τρίτου κόσμου» τη δυνατότητα να εξαγάγουν τα αγροτικά προϊόντα τους στην ΕΕ χωρίς δασμούς και ποσοτώσεις, για να διεισδύσει και να κυριαρχήσει στην οικονομία τους και να χαράζει και τις πολιτικές τους.

Όπως αντιλαμβάνεστε, από τη στιγμή που έκλεισε ο κύκλος για τη φτωχή αγροτιά αλλά και σημαντικό μέρος της πλούσιας αγροτιάς στην αγροτική οικονομία, δεν υπάρχει καμία διέξοδος ακόμη και γι' αυτούς που τώρα ζουν στις πόλεις και έχουν στην κατοχή τους αγροτικό κλήρο (δεν μιλάμε καθόλου γι' αυτούς που δεν έχουν τίποτα).

Στο σημείωμά μας αυτό δεν κρίνουμε σκόπιμο να αναφερθούμε αναλυτικά στις προϋποθέσεις που απαιτούνται προκειμένου μια αγροτική επιχείρηση να επιβιώσει (εννοείται καπιταλιστικά). Αν χρειαστεί θα επανέλθουμε. Όμως, το κάλεσμα αυτό του υπουργού Γεωργίας στον εργαζόμενο κόσμο των μεγαλουπόλεων, να επιστρέψει, μαζικά στην περιφέρεια, ξεπερνά τα όρια της πολιτικής αηθείας και, πέρα από την καλλιέργεια αυταπατών, θα οδηγήσει πολύ κόσμο στην περιθωριοποίηση, στη χρεοκοπία, ακόμη και στη φυλακή. Περιττεύει να πούμε ότι αυτή η κίνηση Σκανδαλίδη εντάσσεται στην προεκλογική τακτική του ΠΑΣΟΚ. Προσπαθούν να πουλήσουν φύκια για μεταξωτές κορδέλες κι ό, τι πιάσουν.

Επίδομα ανεργίας 180 ευρώ!

Στα 179,99 ευρώ θα ανέρχεται το επίδομα ανεργίας που θα παίρνει από εδώ και πέρα μια κατηγορία εργαζόμενων και συγκεκριμένα εκείνοι που ασφαλιζονται για μικτές αποδοχές ίσες με 6 βασικά ημερομίσθια το μήνα. Πρόκειται για ωρομίσθιους και εκ περιτροπής εργαζόμενους. Η συγκεκριμένη κατηγορία έπαιρνε μέχρι τώρα επίδομα ανεργίας 230,78 ευρώ. Με τη μείωση του βασικού μεροκάματου κατά 22% μειώθηκε και το επίδομα ανεργίας, με αποτέλεσμα η συγκεκριμένη κατηγορία εργαζόμενων να χάνει ένα πενήντα τοις εκατό από το ήδη άθλιο επίδομα ανεργίας των 230,78 ευρώ που έπαιρνε.

Σε μια εποχή που κάνουν θραύση η μερική απασχόληση και η εκ περιτροπής εργασία, όπως αποδείχτηκε και από τα στοιχεία που δημοσίευσε το ΣΕΠΕ* μέσα στη βδομάδα, το υπουργείο Εργασίας, με προϊστάμενο τον πρώην εργατοπατέρα Γ. Κουτρουμάνη, όχι μόνο διατήρησε την κλιμάκωση του επιδόματος ανεργίας, αλλά μετέφερε και στα μειωμένα επιδόματα τη μείωση του 22%! Αυτή είναι η ευαισθησία τους για τις «ευάλωτες κατηγορίες», όπως συνηθίζουν να λένε.

Η κλιμάκωση του επιδόματος ανεργίας θεσπίστηκε το 2007 από την κυβέρνηση Καραμανλή. Όσοι ασφαλιζονταν για αποδοχές μέχρι 6 βασικά ημερομίσθια, παίρνουν το 50% του επιδόματος ανεργίας. Όσοι ασφαλιζονται για αποδοχές μεταξύ 6 και 12 βασικών ημερομισθίων παίρνουν το 75% του επιδόματος ανεργίας. Μόνο όσοι ασφαλιζονται για αποδοχές πάνω από 12 βασικά ημερομίσθια παίρνουν το 100% του επιδόματος ανεργίας. Ετσι, οι μερικούς απασχολούμενοι, όταν μπαίνουν στην ανεργία, παίρνουν και μειωμένο επίδομα ανεργίας, λες και είναι μειωμένες οι ανάγκες ενός ανέργου. Μετέφεραν τη σκληρή ανταποδοτική λογική σ' ένα στοιχειώδη θεσμό ασφάλισης.

Τώρα, λοιπόν, με τη μείωση του βασικού ημερομισθίου κατά 22%, το πλήρες επίδομα ανεργίας από 461,57 ευρώ μειώνεται στα 359,97 ευρώ (απώλεια 101,60 ευρώ). Όσοι ασφαλιζονται για αποδοχές μεταξύ 6 και 12 βασικών ημερομισθίων και παίρνουν το 75% του επιδόματος ανεργίας, αντί για 346,18 ευρώ θα παίρνουν 269,98 ευρώ (απώλεια 76,20 ευρώ). Όσοι ασφαλιζονται για αποδοχές μέχρι 6 βασικά ημερομίσθια και παίρνουν το 50% του επιδόματος ανεργίας, αντί για 230,78 ευρώ θα παίρνουν 179,99 ευρώ (απώλεια 50,79 ευρώ).

* Το πρώτο δίμηνο, οι συμβάσεις πλήρους απασχόλησης μειώθηκαν κατά 26% σε σχέση με το 2011 και κατά 59% σε σχέση με το 2010, ενώ οι συμβάσεις μερικής απασχόλησης αυξήθηκαν κατά 6% σε σχέση με το 2011 και οι εκ περιτροπής εργασίας κατά 5%. Σε σχέση με το 2010 οι συμβάσεις μερικής απασχόλησης μειώθηκαν κατά 6%, αλλά οι συμβάσεις εκ περιτροπής εργασίας αυξήθηκαν κατά 28%!

■ Παγκόσμια πρωτοτυπία του υπουργού Εργασίας

Εισφορά υπέρ καταργούμενων Οργανισμών!

Όπως είναι γνωστό, με την ψηφίση του αποικιοκρατικού Μνημονίου-2 αποφασίστηκε η κατάργηση του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας (ΟΕΚ) και του Οργανισμού Εργατικής Εστίας (ΟΕΕ), η οποία, σύμφωνα με την Πράξη 7/28.2.12 του υπουργικού συμβουλίου, θα γίνει μέσα σε έξι μήνες, ενώ όλοι οι εργαζόμενοι των δύο οργανισμών θα μεταφερθούν στον ΟΑΕΔ. Σύμφωνα με το άρθρο 3 της Πράξης αυτής, ο ΟΑΕΔ δε θ' αναλάβει νέα προγράμματα και παροχές που προσέφεραν οι δύο καταργούμενοι οργανισμοί. Παρ'απ'όλα, στο Μνημόνιο-2 προβλέπεται η μείωση των ασφαλιστικών εισφορών προς το ΙΚΑ κατά 5 ποσοστιαίες μονάδες, που όταν εφαρμοστεί θα επιφέρει μεγάλο πλήγμα στα έσοδά του και φυσικά στις συντάξεις πείνας και τις άλλες ασφαλιστικές παροχές.

Από την ανάγνωση αυτών των δύο διατάξεων και από το γεγονός ότι το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ οφείλει στους δύο καταργούμενους οργανισμούς πάνω από 3,5 δισ. ευρώ υποθέσαμε ότι μετά από έξι μήνες θα καταργούνταν οι ασφαλιστικές εισφορές προς τον

ΟΕΚ και τον ΟΕΕ. Λανθασμένα συμπεράναμε, γιατί ο Γ. Κουτρουμάνης και η συγκυβέρνησή είχαν άλλη γνώμη, καθώς τους έχει καλαρέσει η άσκηση βαριάς φορομηχανικής πολιτικής με διάφορους τρόπους. Την περασμένη Δευτέρα, λοιπόν, ο Γ. Κουτρουμάνης κατέθεσε στη Βουλή ένα άλλο νομοσχέδιο-σκουπίτα, με τίτλο «Κανονισμός Ασφάλισης ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και λοιπές διατάξεις», το οποίο την Πέμπτη μπήκε για επεξεργασία στη Διαρκή Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων. Fast track κοινοβουλευτικές διαδικασίες θα εφαρμοστούν και γι' αυτό το νομοσχέδιο, αφού τα 57 άρθρα του θα συζητηθούν σε δύο συνεδριάσεις κατά τη λεγόμενη πρώτη ανάγνωση και σε μία συνεδρίαση, την προσεχή Τρίτη κατά τη δεύτερη ανάγνωση (κανονικά αυτή έπρεπε να γίνει την Παρασκευή, αλλά τον Κανονισμό της Βουλής τον έχουν κάνει πλέον σουρωτήρι, διότι, όπως απεφάνθη ο μέγας συνταγματολόγος Ευ. Βενιζέλος, επικαλούμενος ακόμη και τον... Μαρξ, η εθνική σωτηρία υπερτερεί του «γράμματος» ακόμη και του Συντάγματος). Η κυβέρνηση βιά-

ζεται να ψηφιστεί και αυτό το νομοσχέδιο πριν κλείσει η Βουλή για τις εκλογές.

Επί του παρόντος θ' ασχοληθούμε μόνο με την εισαγωγή και γενίκευση των ασφαλιστικών εισφορών προς τον ΟΕΚ και τον ΟΕΕ, για να επανέλθουμε στις υπόλοιπες διατάξεις του την επόμενη βδομάδα (εκτός των άλλων, περιλαμβάνει και νέες ευεργητικές διατάξεις για το μεγάλο κεφάλαιο). Έρχεται, λοιπόν, η συγκυβέρνηση και επιβάλλει την καταβολή εισφορών προς δύο καταργούμενους οργανισμούς (ΟΕΚ και ΟΕΕ) σε ορισμένες κατηγορίες εργαζόμενων.

Πρώτο, στους εργαζόμενους που ενώ είχαν σύμβαση έργου ασφαλιζονταν στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, οι οποίοι κατέβαλαν εισφορές μόνο για σύνταξη και ασθένεια. Τώρα (άρθρο 1 παρ. 1), θα καταβάλλουν εισφορές για τους κλάδους και λογαριασμούς του ΟΑΕΔ καθώς και για ΟΕΚ και ΟΕΕ. Παράδειγμα αυτής της κατηγορίας εργαζόμενων αποτελούν οι καθαριστές-καθαρίστριες και οι οικιακοί βοηθοί που δουλεύουν με μπλοκάκι και ασφαλιζονταν στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μόνο για σύνταξη

και ασθένεια. Στην Αιτιολογική Εκθεση του νομοσχεδίου ο Γ. Κουτρουμάνης δικαιολογεί ως εξής την επιβολή αυτής της κράτησης: «Η εξαίρεση επομένους από τους κλάδους και λογαριασμούς του ΟΑΕΔ, ΟΕΕ, ΟΕΚ δεν φαίνεται δικαιολογημένη, αφού και για την υπαγωγή στην ασφάλιση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ θεωρείται ότι υπάρχουν συνθήκες εξαρτημένης εργασίας». Από την επίκληση αυτής της δικαιολογίας γίνεται φανερό ότι η κράτηση για τους καταργούμενους ΟΕΚ και ΟΕΕ θα παραμείνει για όλη την εργατική τάξη και θα πάρει τη μορφή ενός μη ανταποδοτικού χαρατσιού.

Δεύτερη κατηγορία εργαζόμενων είναι οι συγγενείς α' και β' βαθμού, που δουλεύουν στις επιχειρήσεις τους και δεν είναι ασφαλισμένοι σε άλλο Ταμείο, οι οποίοι ασφαλιζονταν επίσης μόνο για σύνταξη και ασθένεια. Τώρα υποχρεώνονται και αυτοί να καταβάλλουν κρατήσεις για ΟΑΕΔ, ΟΕΕ και ΟΕΚ. Ο Γ. Κουτρουμάνης προβάλλει και γι' αυτή την κατηγορία φτηνιάρικες δικαιολογίες για την επιβολή του χαρατσιού.

Βιντεοπροβολή σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη

6/4
Το μυστικό της Βέρα Ντρέικ
(2004) του Μίκι Λι

KONTA
Διοργανωτής: η Περιφέρεια της Β. Ελλάδας
Αρχειοθέτης: Δ. Α. Αποστολίδης, Αθήνα
Μικροεπίσημο: I & F. Γραμμάκης, Βενεζουέλα
Εκδόσεις: «Αντίθετος» / antitheos.screenwriting@gmail.com

■ Η απάτη των καταρτίσεων επανακαταρτίσεων

Κοινή συνέντευξη Τύπου έδωσαν Κουτρούμνης και Αρβανιτόπουλος (των υπουργείων Εργασίας και Παιδείας αντίστοιχα) για να διαφημίσουν τη δημιουργία της ιστοσελίδας step.gov.gr, στην οποία θα συγκεντρώνονται όλες οι «δράσεις κατάρτισης, πρόσβασης στην απασχόληση, κοινωνικής ένταξης και διά βίου μάθησης». Σύμφωνα με τον Κουτρούμνη αυτή τη στιγμή «τρέχουν» από τον ΟΑΕΔ και τη Γενική Γραμματεία Διαχείρισης Κοινοτικών και Άλλων Πόρων 14 προγράμματα, ενώ στο προσεχές διάστημα, μέχρι τις αρχές Απριλίου, θα «ανοίξουν» άλλα 15.

Η λεγόμενη κατάρτιση και επανακατάρτιση είναι μια απάτη ολκής, από την οποία βγαίνουν κερδισμένοι λαμόγια και ασπικό σύστημα και όχι οι εργαζόμενοι και οι άνεργοι, οι οποίοι έτσι κι αλλιώς είναι χαμένοι, αφού ο σύγχρονος καπιταλισμός έχει ανάγκη κυρίως από φθηνά, μιας χρήσης «χέρια» και όχι τόσο από ειδικευμένους εργαζόμενους (πλαισιώτερη έρευνα της ΜΕΤΡΟΝ ΑΝΑΛΥΣΙΣ, που είχε γίνει για λογαριασμό του υπουργείου Εργασίας επιβεβαίωσε το συμπέρασμα ότι στην πραγματικότητα οι εργαζόμενοι δεν ωφελούνταν επαγγελματικά ή στην αναζήτηση εργασίας από τις συνεχείς καταρτίσεις και επανακαταρτίσεις τους). Αντιθέτως, τα μεν λαμόγια τσιμπούν τα κονδύλια, στήνοντας τα σχετικά «μαγαζιά» το δε ασπικό σύστημα δημιουργεί έναν μηχανισμό καμουφλαρίσματος της ανεργίας, ενώ ταυτόχρονα κρατά τους ανέργους και τους εργαζόμενους, που εμπλέκονται στα σχετικά προγράμματα, καθηλωμένους σε ψευδαισθήσεις.

Είναι χαρακτηριστικό αυτό που δήλωσε χωρίς τσίπα ο Κουτρούμνης: «Θα ήθελα να επισημάνω ότι αν δεν είχαμε αυτά τα προγράμματα η ανεργία θα ήταν αυξημένη κατά 5 έως 6 ποσοστιαίες μονάδες και οι άνεργοι στη χώρα μας θα έφταναν τους 1.300.000!»

■ Η ξεφτίλα της ΠΟΣΔΕΠ

Την ξεφτίλα του προεδρείου της ΠΟΣΔΕΠ (ΠΑΣΟΚ, ΔΗΜΑΡ), που με όλους τους τρόπους αποδεικνύει ότι είναι πιστό σκυλάκι της μνημονιακής πολιτικής στα Πανεπιστήμια, αναδεικνύουν χαρακτηριστικά οι δηλώσεις που ακολούθησαν τη συνάντηση με τον Μπαμπινιώτη.

Υπουργός Παιδείας: «Είχαμε μία ουσιαστική συζήτηση. Ανταλλάξαμε απόψεις για το πώς μπορεί να λειτουργήσει το Πανεπιστήμιο σε κλίμα ηρεμίας, στο πλαίσιο της εφαρμογής του νόμου αλλά με επίλυση προβλημάτων. Πιστεύουμε ότι τα θέματα, που ετέθησαν από τους συναδέλφους της ΠΟΣΔΕΠ, μπορούν να αντιμετωπιστούν. Όλοι συγκλίνουν στην αποκατάσταση της εύρυθμης λειτουργίας του Πανεπιστημίου...».

Πρόεδρος της ΠΟΣΔΕΠ: «Με τον κύριο Υπουργό, με τον κύριο συνάδελφο είχαμε μία μακρά και ουσιαστική συζήτηση σε όλο το φάσμα των θεμάτων που απασχολούν τα Πανεπιστήμια και τους Πανεπιστημιακούς, τόσο θεσμικού χαρακτήρα όσο και οικονομικού. Καταλήξαμε στη γενική και σύμφωνη διαπίστωση ότι η Πολιτεία θα πρέπει να αναλάβει σημαντικές πολιτικές πρωτοβουλίες, ώστε ο νόμος να εφαρμοστεί άμεσα και σε όλα του τα σημεία...».

Μάλιστα! Ο Σταυρακάκης, αφού κορδώνεται δίπλα στον «κύριο συνάδελφο» υπουργό (ο Μπαμπινιώτης στην επαφή του με τους εκπαιδευτικούς όλων των βαθμίδων σκόπιμα χρησιμοποίησε αυτόν τον τίτλο), δηλώνει με θράσος ότι είναι υπέρ της «άμεσης» εφαρμογής του νόμου, που κατεδαφίζει κάθε ίχνος δημόσιου Πανεπιστημίου, και μάλιστα «σε όλα του τα σημεία»! Ακόμα, δηλαδή και στο σημείο εκλογής των Συμβολίων διοίκησης, για το οποίο σύσσωμες οι διοικήσεις όλων των Πανεπιστημίων της χώρας προσέφυγαν στο Συμβούλιο της Επικρατείας, επικαλούμενες τη φανερή αντισυνταγματικότητά του!

Δεν πέρασαν παρά λίγοι μήνες από τότε που η ΠΟΣΔΕΠ, είχε εξαναγκαστεί, μέσα στο γενικό κλίμα ξεσηκωμού ενάντια στο νόμο-πλαίσιο (πριν αυτός ψηφισθεί από τους λόχους ΠΑΣΟΚ-ΝΔ-ΑΟΣ) να φελλίσει κάποια λόγια αντίθεσης στο νόμο. Τώρα, που ο Μπαμπινιώτης τάζει «οτρογγυλέματα», παράτησε τα φουσεκλίκια και δήλωσε πλήρη υποταγή.

■ Ομοιος ομοίω . . .

Το ακούσαμε και αυτό από τον θεούσο υπουργό της Παιδείας. Ο Μπαμπινιώτης απεκάλεσε τον χουλγκάνο πρώην αρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο «Μορφή νεοελληνα Διαφωτιστή και Χριστιανό διανοητή», που «υπηρέτησε με πιστότητα το δίπολο Ορθοδοξία-Ελληνισμός» και «συνδύαζε τη γλυκύτητα με την μαχητικότητα». Χαρακτήρισε τον φρασίζοντα λόγο του «αποκαλυπτικό, ευθύβολο, χυμόδη» και τα κείμενά του «πνευματικά τετράδια»!

Οι τιμές αποδόθηκαν στον «μακαριστό» Χριστόδουλο σε εκδήλωση-παρουσίαση του Α' μέρους της Αρθρογραφίας του αποθανόντος.

Εγκλημα σε βάρος των ΑΕΙ-ΤΕΙ

Εγκλημα σε βάρος των Πανεπιστημίων και των ΤΕΙ διέπραξαν από κοινού το υπουργείο Οικονομικών και η Τράπεζα της Ελλάδας (οι εκάστοτε υπουργοί και οι εκάστοτε διοικητές αντίστοιχα). Γιατί τα «διαθέσιμα τους», δηλαδή χρήματα που προορίζονται για να καλύπτουν λειτουργικές δαπάνες, υποχρεώσεις και επισφάλειες των Ιδρυμάτων, αφού τα διέθεσαν για την αγορά κρατικών ομολόγων, στη συνέχεια τα «κούρεψαν» με το περιβόητο PSI, με συνέπεια τα Ιδρύματα να χάσουν πάνω από 150 εκατομμύρια ευρώ!

Η ληστεία σε βάρος των ΑΕΙ-ΤΕΙ έγινε με καθόλα «νόμιμο» τρόπο. Διότι όλοι οι Οργανισμοί του Δημοσίου, όλα τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου είναι υποχρεωμένα να καταθέτουν στην Τράπεζα της Ελλάδας τα «διαθέσιμα» τους, τα οποία στη συνέχεια ο διοικητής της ΤτΕ, κάνοντας χρήση του νόμου 2216/1994 (ψηφίσθηκε επί κυβέρνησης Ανδρέα Παπανδρέου) «επενδύει» σε ομόλογα του ελληνικού δημοσίου. Η ληστεία εκτός από άγρια ήταν και θρασύτατη, αφού, όπως καταγγέλλουν τα ΤΕΙ το «γύρισμα» σε ομόλογα έγινε δυο μόλις ημέρες πριν το «κούρεμα»!

Ετσι, τα Ιδρύματα έφθασαν σε απόγνωση. Διότι όλα τούτα γίνονται τη στιγμή που αυτά ήδη ασφυκτούν, αφού οι προϋπολογισμοί τους έχουν περικοπεί μέχρι και 60% και η κρατική χρηματοδότηση αποδίδεται με το σταγονόμετρο (στη λογική του μαρτύριου της σταγόνας, διότι έτσι ευελπιστεί η κυβέρνηση και το υπουργείο Παιδείας ότι τα Πανεπιστήμια θα εξαναγκαστούν να εφαρμόσουν πλήρως το νόμο-πλαίσιο της Διαμαντοπούλου).

Η κυβέρνηση των δωσίλογων και τα αφεντικά της τρώικας δεν έχουν απολύτως κανέναν «ηθικό φραγμό», κανέναν απολύτως ενδοιασμό. Δε διστάζουν να αφρανίσουν ακόμα και τα ψίχουλα που διατίθενται για τα δημόσια πανεπιστημιακά ιδρύματα και ΤΕΙ. Είναι αυτοί που οδηγούν τα Ιδρύματα σε λουκέτο και όχι οι αγώνες της πανεπιστημιακής κοινότητας, όπως ισχυρίζονται ουρλιάζοντας σα λυσσασμένα σκυλιά κάθε φορά που οι αγώνες αυτοί στέκονται εμπόδιο στα σχέδιά τους, στα σχέδια πλήρους ισοπέδωσης του δημόσιου Πανεπιστημίου.

Η ληστεία των «ταμείων» των ΑΕΙ-ΤΕΙ προκάλεσε μεγάλη αναταραχή. Για το ζήτημα αυτό συνεδρίασαν εκτάκτως οι πρόεδροι των ΤΕΙ και αποφάσισαν να βάλουν προειδοποιητικό λουκέτο στις διοικητικές υπηρεσίες των ΤΕΙ της χώρας την Πέμπτη και την Παρασκευή (το σχολίο αυτό γράφεται Τρίτη βράδυ). Διέμηυσαν, μάλιστα, ότι θα καταθέσουν μηνύσεις κατά της Τράπεζας της Ελλάδας. Οι διοικήσεις των ΤΕΙ ζήτησαν επίσης την υπογραφή των προϋπολογισμών του 2012, έκτακτη οικονομική ενίσχυση στα Ιδρύματα για να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα από το «κούρεμα» των «διαθέσιμων» τους και την αξιοποίηση του ταμειακού υπολοίπου του 2011 για να εξοφληθούν οι δαπάνες του περασμένου έτους. Και προειδοποίησαν το υπουργείο Παιδείας, σε περίπτωση που δεν ανταποκριθεί, ότι θα υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους.

Από τη μεριά τους, τα Πανεπιστήμια δηλώνουν ότι η μετατροπή των καταθέσεων των λογαριασμών τους σε ομόλογα έγινε «χωρίς τη βούληση των Ιδρυμάτων». Στην έκτακτη σύνοδο των πρυτάνεων, που συνηλθε για το λόγο αυτό την Τρίτη, αποφασίστηκε η συγκρότηση Επιτροπής Νομικών «για τη διασφάλιση της περιουσίας των Ιδρυμάτων και την άμεση αναζήτηση τυχόν αστικών και ποινικών ευθυνών για όσες οικονομικές ζημιές έχουν προκύψει από παρεμβάσεις τρίτων». Οι πρυτάνεις επισημαίνουν πως «τα Πανεπιστήμια με τις σημερινές συνθήκες οδηγούνται στο αμέσως επόμενο διάστημα σε πλήρη αδυναμία λειτουργίας και διοικήσεώς τους» και ζητούν άμεσα από το υπουργείο Παιδείας:

«- Την επιστροφή στους λογαριασμούς των Πανεπιστημίων που τηρούνται στην Τράπεζα της Ελλάδος των αφαιρεθέντων ποσών τα οποία καλύπτουν λειτουργικές δαπάνες, υποχρεώσεις και επισφάλειες των Ιδρυμάτων.

- Την απελευθέρωση από το Υπουργείο Παιδείας των προϋπολογισμών των Πανεπιστημίων για το 2012, όπως αυτοί έχουν εγκριθεί από τις Συγκλήτους των Ιδρυμάτων.

- Την έκτακτη οικονομική ενίσχυση των Πανεπιστημίων ώστε αυτά να μπορέσουν να συνεχίσουν τη λειτουργία τους».

Το «κούρεμα»

Η οικονομική πανωλεθρία που έπαθαν τα Ιδρύματα είναι τεράστια. Σύμφωνα με στοιχεία της Συνόδου των προέδρων ΤΕΙ, τα 150 εκατομμύρια ευρώ που είχαν συνολικά τα ΤΕΙ πριν το «κούρεμα», έγιναν μόλις 50 εκατομμ. μετά από αυτό. Οι δε καταθέσεις ανά ΤΕΙ μετά και πριν το «κούρεμα» διαμορφώνονται ως εξής: Το ΤΕΙ Αθήνας μένει με 1,9 εκατ. ευρώ από 11 εκατ., το ΤΕΙ Πάτρας με 2 εκατ. ευρώ από 7 εκατ., το ΤΕΙ Θεσσαλονίκης με 180.000 ευρώ από 8,2 εκατ., το ΤΕΙ Καβάλας με 400.000 ευρώ από 2 εκατ. ευρώ, το ΤΕΙ Σερρών με 1,1 εκατ. ευρώ από 5 εκατ. ευρώ, το ΤΕΙ Δυτικής Μακεδονίας με 110.000 ευρώ από 370.000 ευρώ, το ΤΕΙ Ηπείρου με 3,6 εκατ. ευρώ από 11,7 εκατ., το ΤΕΙ Κρήτης με 1,6 εκατ. ευρώ από 5,3 εκατ. ευρώ, και το ΤΕΙ Μεσολογγίου με 700.000 ευρώ από 900.000 ευρώ.

Όσον αφορά στα Πανεπιστήμια, ενδεικτικά αναφέρεται το Πανεπιστήμιο Αθηνών, που χάνει 13 εκατομμύρια ευρώ, το Εθνικό Μετσόβειο Πολυτεχνείο που χάνει 31 εκατ. ευρώ, το Πανεπιστήμιο Μακεδονίας 4,5 εκατ. ευρώ, το Πάντειο 8 εκατ. ευρώ, το Πανεπιστήμιο Κρήτης 833.000 ευρώ και το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων 1,2 εκατ. ευρώ.

Σαν από άλλο πλανήτη, σαν να μην έχει καμιά ανάμειξη στο έγκλημα, εμφανίστηκε κατόπιν εορτής και το υπουργείο Παιδείας, που αναζητά, λείει, διεξοδό και ζήτησε από τα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ να προσδιορίσουν τις άμεσες οικονομικές ανάγκες τους για να «διερευνηθεί» πώς αυτές θα καλυφθούν!

Όλοι οι θεματοφύλακες των Μνημονίων, οι βαστάζοι των συμφερόντων του κεφαλαίου και φανατικοί υποστηρικτές της χωρίς τέλος λεηλασίας των δικαιωμάτων των εργαζόμενων, θεωρούν δεδομένη και μη «αναστρέψιμη» τη ληστεία. Πόσο μάλλον όταν αυτή έγινε με «νόμιμο» τρόπο. Εκείνο που θα «διερευνηθεί» το υπουργείο Παιδείας είναι η παραχώρηση κάποιων ψίχουλων, που θα κρατήσουν το πεθαμένο «δημόσιο» Πανεπιστήμιο για λίγο ακόμη στη ζωή.

Γιούλα Γκεσούλη

Πήρε πίσω το δώρο προς τους σχολάρχες

Ο Μπαμπινιώτης υποχρεώθηκε σε απόσυρση της τροπολογίας, που έκανε δώρο στους σχολάρχες τις «αυτοματοποιημένες» απολύσεις εκπαιδευτικών, προφανώς με υπόδειξη των κομμάτων της συγκυβέρνησης, καθότι βαίνομεν προς εκλογάς και το κλίμα δεν σηκώνει το άνοιγμα ενός επιπλέον μετώπου (η ΟΙΕΛΕ κήρυξε 24ωρη απεργία). Ο υπουργός Παιδείας, πρόεδρος ο ίδιος της Φιλελευθέρων Εταιρίας, που έχει τα ιδιωτικά Αρσάκεια Σχολεία, θεώρησε ότι ήταν σωστό να κάνει ένα δωράκι στον εαυτό του (ισχυρίζεται ότι την τροπολογία είχε έτοιμη η Διαμαντοπούλου και ότι αυτός απλά... την προώθησε). Δωράκι, μαζί με όλους τους άλλους σχολάρχες λάμβανε και ο αδερφός του Σαμαρά, Αλέξανδρος,

πρόεδρος του Ελληνοαμερικανικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος που διοικεί το Κολλέγιο Αθηνών.

Με την τροπολογία, που κατατέθηκε σε άσχετο νομοσχέδιο του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, οι σχολάρχες αποκτούσαν το δικαίωμα κατά τη λήξη του κάθε σχολικού έτους να προχωρούν στην «αναπιώδη καταγγελία της σύμβασης ενός εκπαιδευτικού ανά εκπαιδευτική μονάδα και ανά βαθμίδα εκπαίδευσης». Ορίζονταν δε πως «η λύση της εργασιακής σχέσης ολοκληρώνεται χωρίς μεσολάβηση υπηρεσιακού συμβουλίου».

Ο Μπαμπινιώτης ισχυρίστηκε πως πρόκειται απλά για «διευκρινιστική ρύθμιση» του νόμου 3848 που έχει ψηφισθεί το 2010 «και ο οποίος παρουσίαζε προβλήματα στην εφαρμογή

του, με αποτέλεσμα άλλα Υπηρεσιακά Συμβούλια να τηρούν το Νόμο και άλλα όχι, και ως εκ τούτου να υπάρχουν διαφοροποιημένες αποφάσεις και να μην ολοκληρώνονται οι διαδικασίες». Δηλαδή τα υπηρεσιακά συμβούλια που δεν ενέκριναν τις απολύσεις των εκπαιδευτικών δεν έκαναν καλά τη δουλειά τους, αφού «δεν ολοκλήρωσαν τις διαδικασίες», δηλαδή τις απολύσεις που ζητούσαν οι εργοδότες ιδιωτικών σχολείων.

Η αλήθεια είναι ότι παρόμοια διάταξη υπήρχε στον προαναφερθέντα νόμο, όμως, τώρα προστίθεται η λέξη «αναπιώδη» στην μπάντα, για να λυθούν εντελώς τα χέρια των ιδιοκτητών των ιδιωτικών σχολείων, που με διαδικασίες fast-track θα

ξεμπερδεύουν από εκπαιδευτικούς που τους μπαίνουν στη μύτη κυρίως για συνδικαλιστικούς και οικονομικούς λόγους.

Ο κ. καθηγητής, ο ακαδημαϊκός, ο υπεράνω κομμάτων υπουργός Παιδείας, μπήκε στο κοστούμι ενός εκ των ρόλων που κάθε φορά, ανάλογα με τις περιστάσεις, υποδύεται -αυτού του σχολάρχη- και δήλωσε με περισσό θράσος: «Το πιο σημαντικό είναι ότι με την ίδια τροπολογία δημιουργούνται στα ιδιωτικά σχολεία νέες θέσεις εργασίας για εκπαιδευτικούς, οι οποίοι κατ'εξοχήν πλήττονται από την ανεργία». Δηλαδή, διά των απολύσεων εκπαιδευτικών δημιουργούνται νέες θέσεις εργασίας εκπαιδευτικών, που ο Μπαμπινιώτης συμπονά γιατί πλήττονται από την ανεργία!

Το χρυσάφι της Χαλκιδικής είναι οι ζωές των ανθρώπων της...

Στο προηγούμενο φύλλο σχολιάσαμε με τη λέξη κατάπτωση το φαινόμενο εργάτες μεταλλούχοι να επιτίθενται και να ξυλοκοπούν κοντοχωριανούς τους, επειδή αντιτίθενται στα εγκληματικά σχέδια του Μπόμπολα και της παρέας του για εξόρυξη χρυσού στην περιοχή

τους, που θα καταστρέψει δάση, θάλασσες, ό,τι έχει απομείνει.

Η πρόκληση του Μπόμπολα εξόργισε τους κατοίκους της περιοχής, οι οποίοι έδωσαν την απάντησή τους στις 25 του Μάρτη. Οι μαθητές παρέλασαν με υψωμένες γροθιές και μαύρα περιβρα-

χιόνια, ενώ εκατοντάδες κάτοικοι πορεύτηκαν στη συνέχεια προς το δάσος των Σκουριών, όπου αντιμετώπιστηκαν από τα ΜΑΤ με ξύλο και χημικά. Αναλυτικά περιγράφει τα γεγονότα αναγνώστης μας, σε άρθρο που μας έστειλε και το οποίο δημοσιεύουμε παρακάτω.

Το περιστατικό που ακολουθεί είναι ενδεικτικό της πορείας που έχουν επιλέξει οι πολιτικοί ταγοί αυτής της χώρας για το μέλλον των πολιτών τους και της παθητικής στάσης της μεγαλύτερης μερίδας της ελληνικής κοινωνίας, την ώρα που διακυβεύεται το μέλλον της ίδιας και των παιδιών της. Ο υπογράφων βρέθηκε σήμερα σε μία κινητοποίηση διαμαρτυρίας στο δάσος των Σκουριών, μερικά μόλις χιλιόμετρα από το χωριό της Μεγάλης Παναγίας στην Βορειοανατολική Χαλκιδική. Εκεί ένα κονσόρτιο εταιριών, ανάμεσα στις οποίες ο όμιλος Ακτωρ, η Ελληνικός Χρυσός, η Καναδική El Dorado, αλλά και άλλες, με πολυετείς μεθοδεύσεις, με εξαγορά τοπικών πολιτευτών, αλλά και με διαπλοκή στην κεντρική εξουσία κατάφεραν να πάρουν υπό την κατοχή τους, έναν τόπο ιδιαίτερου φυσικού κάλλους, έναν τόπο που αποτελεί κληρονομιά όλων των Ελλήνων πολιτών. Στόχος είναι η δημιουργία μίας τεράστιας μονάδας ανοιχτής εξόρυξης διαφόρων μεταλλευμάτων και ιδιαίτερα χρυσού.

Το μελλούμενο τερατούρ-

γμα έχει βαπτιστεί «έργο ανάπτυξης» και επί χρόνια διαφημίζεται στην τοπική κοινωνία ως όαση απασχόλησης σε μία έρημο ανεργίας. Εντούτοις, μία τέτοια παρέμβαση θα έχει δραματικές συνέπειες για την τοπική οικονομία και οικολογία, πράγματα για τα οποία μία χούφτα άνθρωποι φωνάζουν και αγωνίζονται, με στόχο την αποκάλυψη της αλήθειας, σε μία κοινωνία η οποία δεν θέλει ή φοβάται να την ακούσει.

Τα παραπάνω είναι λίγο πολύ γνωστά. Εντούτοις, τις τελευταίες ημέρες όσοι ζουν τα γεγονότα από κοντά καταλαβαίνουν ότι η Ελλάδα δεν είναι πλέον (αν ποτέ ήταν) ένα κράτος δικαίου, αλλά μία χώρα όπως εκείνες της Λα-

τινικής Αμερικής. Το πολυεθνικό κονσόρτιο σε πρώτη φάση έστειλε 300 εργαζόμενους του να ξυλοκοπήσουν άγρια όσους αντιστέκονταν στο έργο, μεταξύ των οποίων γυναίκες και ηλικιωμένοι. Το γεγονός αυτό πυροδότησε την λαϊκή οργή και ανήμερα για τα οποία η «εθνική» πωληγγενεσία του 1821, πεντακόσιοι άνθρωποι από την περιοχή και από όλη την Ελλάδα ανέβηκαν στο βουνό για να απομακρύνουν τους καταληψίες της εταιρίας και να παραδώσουν το δάσος εκεί που ανήκει, δηλαδή στην ίδια την κοινωνία.

Εκεί τους περίμεναν οι δυνάμεις της κρατικής καταστολής, οι οποίες υπερασπίζονταν τους 300 πληρωμένους εργαζόμενους που υπο-

χρεώνονται από την εταιρία εδώ και μερικές ημέρες να φυλάνε το βουνό, από τους κατοίκους του χωριού. Το σύνθημα της εταιρίας ενδεικτικό. «Η βάρδια στο βουνό ή στον ΟΑΕΔ». Σήμερα λοιπόν στις 25/3, τρεις διμοιρίες των ΜΑΤ φρουρούσαν τις διόδους στους πρόποδες του βουνού. Οι διαδηλωτές, μεταξύ των οποίων και ο υπογράφων επιχείρησαν να σπάσουν τον αποκλεισμό. Η απάντηση της καταστολής ήταν βροχή χημικών και αναίσχυντες βίαιες προκλήσεις. Γυναίκες λιποθυμούσαν και ηλικιωμένοι. Αστυνομικοί χτυπούσαν τους συγχωριανούς τους και η αποχώρηση από την περιοχή συνοδεύτηκε από αστυνομική τρομοκρατία, ανούσιες προσαγωγές και ταλαιπωρία για εκατοντάδες διαδηλωτές.

Συμπερασματικά, θα μπορούσαμε να πούμε ότι οι παραπάνω εξελίξεις δεν διαφέρουν σε τίποτα από τις αντίστοιχες στην Αργεντινή, στο Περού ή στην Βραζιλία, όπου οικονομικές χούντες εναλλάσσονται με στρατιωτικές. Ας τους απομακρύνουμε λοιπόν πριν να είναι πολύ αργά. Κουντούρης Νικόλας

Πήγε στο γήπεδο, αντιμετωπίζει τη φρίκη

Τον τσάκισαν στο ξύλο. Τον απειλούσαν ότι θα τον γδύσουν και θα τον βιάσουν. Εφεραν μολότοφ και προσπαθούσαν ν' ακουμπήσουν τα χέρια του πάνω στα μπουκάλια για να μείνουν αποτυπώματα. Στο τέλος έφεραν κι ένα σπιλέτο και του το φόρτωσαν.

Ο λόγος για έναν από τους δύο συλληφθέντες την Κυριακή 18 Μάρτη στο ΟΑΚΑ, όταν ξέσπασαν συγκρούσεις ανάμεσα στα ΜΑΤ και τους οπαδούς του Παναθηναϊκού. Σύντροφοι τυχαίνει να έχουν γνωριμία με την οικογένεια του συλληφθέντα και πληροφορήθηκαν τη φρίκη που πέρασε ένας νέος άνθρωπος που πήγε στο γήπεδο να δει την ομάδα του. Τον έπιασαν στο σωρό, όπως γίνεται συνήθως, και τώρα είναι προφυλακισμένος έχοντας στην πλάτη του το μισό ποινικό κώδικα: κατοχή εκρηκτικών βομβών και υλών (!), διατάραξη κοινής ειρήνης με εκτέλεση βιαιοπραγιών (με την επιβαρυντική διάταξη του κουκουλονόμου), αδικήματα που αφορούν την αθλητική βία κ.ά.

Η Ασφάλεια, κατά την τακτική που εγκαινίασε μετά τις συγκρούσεις της 12ης Φλεβάρη, έδωσε στη δημοσιότητα φωτογραφίες των δύο συλληφθέντων (δήθεν αναζητώντας στοιχεία), με σκοπό τη διαπόμπησή τους ως επικίνδυνων κακοποιών.

Όλα του γάμου δύσκολα...

Εμπλεξαν τα μπουτία τους, κατά το κοινώς λεγόμενο, οι πασοκογενείς με τους συνασπισμογενείς της νεοσύστατης ΚΟ της ΔΗΜΑΡ, στην πρώτη κιόλας εμφάνισή τους στη Βουλή. Αρχικά υπερψήφισαν επί της αρχής το νομοσχέδιο για τη δημιουργία του Μόνιμου Μηχανισμού Στήριξης (ΕSM) της ΕΕ και τελικά το καταψήφισαν.

Ο πασοκογενής Χ. Αμοιρίδης, λειτουργώντας με την κεκτημένη (αυτό είχε μάθει να κάνει τόσον καιρό), δήλωσε ότι «η πρόταση της ΔΗΜΑΡ είναι "ναι" στο μηχανισμό στήριξης, "ναι" στα δύο άρθρα του νομοσχεδίου». Λίγο αργότερα, όμως, εμφανίστηκε ο κοινοβουλευτικός της εκπρόσωπος Ν. Τσοούκλης και δήλωσε ότι «καταψήφισουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο», επιστρατεύοντας ένα σιβυλικό επιχειρήματα: «Ορος για τη διάσωση δεν είναι το στοιχείο της αλληλεγγύης»!!! Όσο για τα δύο άρθρα, που ο Αμοιρίδης είχε πει «ναι», η θέση της ΔΗΜΑΡ τροποποιήθηκε σε «παρών»!

Είναι φανερό, ότι ο Κουβέλης προσπάθησε να σώσει κάποια προεκλογικά προσχήματα. Εγινε εξίσου φανερό, όμως, ότι η νεοσύστατη ΚΟ δεν

είναι παρά ένα τυχοδιωκτικό και χωρίς αρχές συνονθύλευμα καριεριστών που προσπαθούν να σώσουν το πολιτικό τους μέλλον. Κι αυτό αφορά και τους Κουβελικούς, όχι μόνο τους νεομεταγραφέντες από το ΠΑΣΟΚ.

Σοί πάει το βασίλειο

Μη βιαστείτε να μιλήσετε για «γενναία απόφαση» του αντιπροέδρου της ΝΔ και υπουργού Εξωτερικών Σταύρου Δήμα, που ανακοίνωσε ότι δεν θα είναι υποψήφιος στις εκλογές. Αντ' αυτού κατεβαίνει στην Κορινθία ο γιος του, ο οποίος θα μαζέψει τις ψήφους της οικογενειακής επιχείρησης. Κάπως έτσι δεν προώθησαν τα τέκνα τους στην πολιτική ένα σωρό άλλοι βαρόνοι και της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ;

Όσο για τον ίδιο τον Δήμα, που δήλωσε ότι φεύγει από τη Βουλή, όχι όμως και από την πολιτική, ευελπιστεί να πάρει υπουργείο και στη νέα συγκυβέρνηση, η οποία αναμένεται μετά τις εκλογές που όλα δείχνουν ότι δεν οδηγούν σε αυτοδυναμία της ΝΔ.

ΥΓ: Δυστυχώς, ο Πάγκαλος δεν έχει γιο ή κόρη που να ενδιαφέρεται για εκλογική καριέρα και να είναι σε εκλογική ηλικία.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΜΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Μέσα στην πληθώρα των παραδοσιακών ασμάτων, των ποιημάτων, των δύστυχων δίστιχων, των χαϊκού και όλων όσων παρουσιάζει η λαϊκή μουσική, συχνά ξεχνιέται η τόσο ωραία κατηγορία των παιδικών τραγουδιών. Πηγαία, χαρούμενα κι ανέμελα τα παιδικά τραγούδια, αποτυπώνουν κι αυτά με τη σειρά τους –μετά και την παρέμβαση της λαϊκής μουσικής– την χαρωπή πραγματικότητα και την γελοία επικαιρότητα.

Ας δούμε μερικά παρά διήγηματα, ξεκινώντας με τη γνωστή «καλή μας αγελάδα» (ποια Άννα ρε;):

Η καλή μας αγελάδα
τρώνει υπό σκιά της ΓΑΔΑ
μικρά χόρτα και μεγάλα
για να κατεβάσει γάλα
να το κάνουνε μαρμίτα
και να φάν' όλη την πίτα
να τη βάλουμε στο πιάτο
και εσύ να πιάσεις πιάτο.

Ακολουθεί η hip hop διασκευή του «δεν περνάς κυρα-Μαρία»:

Δεν περνάς δικτατορία
δεν περνάς, δεν περνάς
δεν περνάς δικτατορία
δεν περνάς, δεν περνάς.
Θα υπάγω στην Ευρώπη
δεν περνάω, δεν περνάω
θα συνάψω συμφωνίες
δεν περνάω, δεν περνάω.
Θα τις δώσω στην καλή μου
δεν περνάω, δεν περνάω
και θα κάνω την καλή μου
δεν περνάω, περνάω!

Και ποιος δεν τραγούδησε τη «βαρκούλα του μασκαρά»:

Βγαίνει η βαρκούλα, βαρκούλα του μασκαρά
απ' τη γωνία την άλλη, ρουφιάνοι, ρουφιάνοι
κι από τον «τρίτο δρόμο», διμοιρία με χαρά.
Και ρίχνει ο ναύτης, ρίχνει ο σκλάβος με χαρά
τις πέτρες του και πάλι, κουφάλες, καπιτάλες
τις πέτρες του και πάλι, βαρκούλα του μασκαρά.
Μαύροι καιροί, πολύ κουράστηκες ψαρά
τα ψάρια είναι δικά σου, ρουφιάνοι, ρουφιάνοι
τα ψάρια είναι δικά σου κι όχι του μασκαρά.
Και πούλα τα και πούλα τα στην αγορά
να θρέψεις τα παιδιά σου, εργάτη, εργάτη
και όχι τους ρουφιάνους, βαρκούλα του μασκαρά.

Μια μερίδα συνειδητοποιημένων παιδιών τραγουδά το «χαρωπά τα δυο μου χέρια»:

Χαρωπά τα δυο μου χέρια τα χτυπάω
χαρωπά και τα κεφάλια σας χτυπάω
μια και είμαι εγώ παιδί
ξέρω πάντα να γελώ
τον παραγωγό του πλούτου αποτελώ.
Χαρωπά θε' να γελάσω δυνατά
και στην άκρη βάζω κάθε κερατά
μια και είμαι εγώ παιδί
ξέρω πάντα να γελώ
κι άμα θες απ' την αρχή ξαναρχινώ.

Το number one hit «ήταν ένα μικρό καράβι» για πολλές δεκαετίες στα παιδικά charts:

Ήταν ένα μικρό μπορντέλο (δισ)
που ήταν α-α-ανιστόρητο (δισ)
ω-ε, ω-ε, ω-ε, ω-ε

Κι έκανε ένα μακρύ ταξίδι (δισ)
μέσα εις τη-στην Ευρώπωση (δισ)
ω-ε, ω-ε, ω-ε, ω-ε

Και σε πέντ'-έξι εβδομάδες (δισ)
σωθήκαν' όλες οι υπεκφυγές (δισ)
ω-ε, ω-ε, ω-ε, ω-ε

Και τότε στήσανε κρεμάλες (δισ)
να δούνε ποιος, ποιος, ποιος θα φαγωθεί (δισ)
ω-ε, ω-ε, ω-ε, ω-ε

Κι ο κλήρος πέφτει στον Νενέκο (δισ)
που ήταν ε-ε-ε-εγκάθετος (δισ)
ω-ε, ω-ε, ω-ε, ω-ε

Κι αν σας αρέσει αυτή η ιστορία (δισ)
την ξαναπάμε, πάμε απ' την αρχή (δισ)
ω-ε, ω-ε, ω-ε, ω-ε

Και τέλος, η αποτύπωση του παρόντος στο «γύρω-γύρω όλοι»:

Γύρω-γύρω όλοι
απ' το τραπέζοσολι
του αιώνα η κλοπή
κι όλοι κάθονται στη γη
μα θα 'ρθει και το σκαμνί...

Πας χάλια πασχαλιά

Όταν δεν τα βρίσκουν οι πολέμαρχοι, αναλαμβάνουν οι παλαίμαχοι...

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Η αντιπαλότητα στα διοικητικά της ΠΑΕ Παναθηναϊκός συνεχίζεται και μετά από την ανταλλαγή πολεμικών ανακοινώσεων, Βαρδινογιάννης και Βγενόπουλος θα διασταυρώσουν τα ξίφη τους στις δικαστικές αίθουσες, μετά τις εκατέρωθεν μηνύσεις. Πριν το ντέρμπι με τον Ολυμπιακό και τα επεισόδια ανάμεσα στους πράσινους οπαδούς και τις δυνάμεις καταστολής, η πλευρά Βγενόπουλου έδειχνε έτοιμη ν' αναλάβει πρωτοβουλίες για την εξεύρεση λύσης, συμμετέχοντας ταυτόχρονα και στην αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου της ΠΑΕ. Ο Βγενόπουλος και οι συνεργάτες του προσπάθησαν να δείξουν στους πράσινους οπαδούς ότι θα κάνουν ό,τι περνάει από το χέρι τους για να μη τρωρηθεί η ομάδα από την ΟΥΕΦΑ με ετήσιο αποκλεισμό, όμως στην πράξη ήθελαν να στριμώξουν τον Τζίγγερ και να τον αναγκάσουν να βάλει και αυτός το χέρι στην τσέπη, προκειμένου να ξεπεραστεί το άμεσο οικονομικό πρόβλημα.

Δυστυχώς γι' αυτούς, ο Τζίγγερ δεν τσίμπησε και παρέμεινε στην επιλογή της μη ενασχόλησης με τα κοινά του Παναθηναϊκού, ενώ ξεκαθαρίζει προς κάθε κατεύθυνση ότι περιμένει πρόταση εξαγοράς της ομάδας με 15.000.000 ευρώ ή κάποιον φερέγγυο πρόσωπο από την πράσινη οικογένεια για να του παραδώσει τις μετοχές, ενώ ταυτόχρονα έδωσε εντολή στα προσκείμενα σε αυτόν μέλη του ΔΣ να παραιτηθούν, οδηγώντας ουσιαστικά σε ακυβερνησία την ομάδα. Το γεγονός αυτό ανάγκασε τον Βγενόπουλο να εκτεθεί για μια ακόμη φορά στα μάτια των οπαδών, ζητώντας πίσω τα λεφτά που είχε δεσμεύσει για την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου και τα οποία θα χρησιμοποιούνταν για να καλυφθούν οι άμεσες οικονομικές υποχρεώσεις και τελικά να δηλώσει κάτω από την γενική κατακραυγή ότι μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο για την πληρωμή των ποδοσφαιριστών.

Κι εκεί που όλα έδειχναν μαύρα κι άραχνα, ανέλαβαν δράση ο Βασίλης Κωνσταντίνου και οι παλαίμαχοι ποδοσφαιριστές του συλλόγου. Με επιστολή τους προς τον Τζίγγερ και τους άλλους μετόχους ζήτησαν είτε να βάλουν το χέρι στην τσέπη και να καλύψουν το ποσοστό που τους

αναλογεί στην αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου ή να παραδώσουν τις μετοχές τους στο σύλλογο των παλαίμαχων, ο οποίος θ' αναλάβει να βγάλει την ομάδα από το οικονομικό αδιέξοδο. Στην πρόταση αυτή ο Τζίγγερ απάντησε καταρχήν θετικά, καλώντας τους παλαίμαχους να συνεννοηθούν με τους δικηγόρους του για να προχωρήσει η διαδικασία παραχώρησης των μετοχών, ενώ ο Βγενόπουλος, διαβλέποντας ένα ακόμη τρικ του Βαρδινογιάννη για να τον βγάλει από τη μέση, απέρριψε επί της ουσίας την πρόταση με δηλώσεις κύκλων του, σύμφωνα με τις οποίες, για να βγει ο Παναθηναϊκός από το αδιέξοδο, χρειάζεται σοβαρή επιχειρηματική πρόταση. Εν αναμονή των εξελίξεων, οι οπαδοί του Παναθηναϊκού προσπαθούν να μαντέψουν την επόμενη μέρα με την προοπτική του ευρωπαϊκού αποκλεισμού να είναι ορατή περισσότερο από κάθε άλλη φορά.

Την περασμένη Τρίτη έκανε την επανεμφάνισή του στα αθλητικά δρώμενα ο ΓΓ Αθλητισμού Παναγιώτης Μπιτσαξής, ζητώντας από την Επιτροπή Επαγγελματικού Αθλητισμού να ξεκινήσει άμεσα ελέγχους για όλες τις ομάδες που αγωνίζονται στο πρωτάθλημα της Α1 του βόλει, προκειμένου να διαπιστωθεί αν πληρούν τις προϋποθέσεις που ορίζει ο νόμος για τη συμμετοχή τους στο πρωτάθλημα. Είχε προηγηθεί μια μέρα πριν η απόφαση της Ένωσης Σωματείων Αμειβομένων Πετοσφαιριστών

(ΕΣΑΠ) για αναβολή του πρωταθλήματος, μετά από αίτημα του Ολυμπιακού και της Ένωσης Αθλοπαιδιών Πατρών και επίσημη καταγγελία των ερυθρόλευκων στην ΕΕΑ, με την οποία ζητούσαν την αποβολή του Ηρακλή από το πρωτάθλημα, γιατί η ομάδα της Θεσσαλονίκης δεν έχει φρολογική ενημερότητα, ΑΦΜ και τα χρέη του προς την εφορία φτάνουν τα 18.500.000 ευρώ. Το θέμα ήταν γνωστό από το καλοκαίρι, πριν την έναρξη του πρωταθλήματος της Volleyleague, τότε όμως τα σωματεία, με μπροστάρηδες τους ερυθρόλευκους, είχαν κάνει τα στραβά μάτια και επεδίωξαν τη συμμετοχή του Ηρακλή, αφού σε διαφορετική περίπτωση υπήρχε ο κίνδυνος να μη ξεκινήσει καν το πρωτάθλημα, με δεδομένο ότι περισσότερες από τις μισές ομάδες δεν θα μπορούσαν να πάρουν πιστοποιητικό συμμετοχής.

Οι ερυθρόλευκοι ήταν το μεγάλο φαβόρι για την κατάκτηση του τίτλου, όμως κατά τη διάρκεια του πρωταθλήματος δεν απέδωσαν τα αναμενόμενα, τερμάτισαν τρίτοι στην κανονική περίοδο και στα play offs θα έπρεπε να ξεπεράσουν το εμπόδιο του Φοίνικα Σύρου για να μπορέσουν να διεκδικήσουν το τίτλο, πράγμα αρκετά δύσκολο με δεδομένη την απουσία από αυτές τις αναμετρήσεις του βασικού πασαδόρου της ομάδας, λόγω τραυματισμού. Ζήτησαν, συνεπώς, την αναβολή κυρίως για να κερδίσουν χρόνο προκειμένου να απο-

θεραπευτεί ο παίχτης τους και δευτερευόντως για να τιμωρηθεί ο Ηρακλής. Η κίνησή τους αυτή, όμως, άνοιξε τον ασκό του Αϊόλου και πλέον το πρωτάθλημα κινδυνεύει με οριστική διακοπή. Η επόμενη συνεδρίαση της ΕΕΑ έχει οριστεί για τις 20 Απριλίου και με δεδομένο ότι η Παγκόσμια Ομοσπονδία έχει ζητήσει την ολοκλήρωση των εθνικών πρωταθλημάτων μέχρι τις 30 Απριλίου, προκειμένου οι διεθνείς παίκτες να ενσωματωθούν στις εθνικές ομάδες, ενόψει των Ολυμπιακών Αγώνων του Λονδίνου το καλοκαίρι, αν δεν ξεκαθαρίσουν άμεσα τα πράγματα δε θα υπάρχει χρόνος για τη διεξαγωγή των αγώνων κατάταξης που θα καθορίσουν και τον τίτλο του πρωταθλητή.

Ανεξάρτητα από τα μικροσυμφέροντα των σωματείων, αυτό που πρέπει να σχολιαστεί είναι η στάση του Μπιτσαξή. Το καλοκαίρι, με τη σύμφωνη γνώμη των ομάδων, έκανε τον Κινέζο και άφησε τα πράγματα να πορευτούν με τον τρόπο που ήθελε η ΕΣΑΠ, ενώ τώρα πάει στο αντίθετο άκρο και προσπαθεί να το παίξει θεματοφύλακας της πτήρησης των νόμων και της ισονομίας του πρωταθλήματος. Με μια πρώτη ματιά, θα μπορούσε κάποιος να πει ότι έστω και αργά αλλάζει θέση και υπερασπίζεται το νόμο, κάτι που θα έπρεπε να έχει κάνει από την πρώτη στιγμή. Αν δούμε όμως τα πράγματα πιο ψύχραιμα, θα καταλάβουμε ότι προσπαθεί να βγει στον αφρό και να το παίξει τσάμπα μάγκας, αφού σε αντίστοιχες περιπτώσεις στο πρωτάθλημα ποδοσφαίρου έχει κάνει επανειλημμένα το παρόμοιο. Η δυναμική που έχει το βόλει στις τάξεις των φιλάθλων είναι μικρή και το πολιτικό κόστος ακόμη και από τη μη ολοκλήρωση θα είναι πολύ μικρό, οπότε υπάρχει δυνατότητα για προσωπικό σόου του ΓΓΑ, ειδικά μάλιστα αν συνοδευτεί και από μια βοήθεια προς τους ερυθρόλευκους να φτάσουν στην κατάκτηση του τίτλου.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

■ ΜΟΥΡΑΝΤ ΜΠΕΝΤΣΕΪΚ

No more fear

Πέρυσι το Γενάρη παρακολούθησα μια αυθεντική εξέγερση στην Τυνησία, που κατάφερε με πολύ αίμα να διώξει τον δικτάτορα Μπεν Αλι και να δώσει το έναυσμα του αγώνα για κοινωνικές και δημοκρατικές αλλαγές σ' ολόκληρο τον αραβικό κόσμο. Το ντοκιμαντέρ αυτό αποτελεί την πρώτη κινηματογραφική απόπειρα καταγραφής αυτών των γεγονότων. Με πολύ υλικό από τις διαδηλώσεις, με δηλώσεις ανθρώπων και με τις συνεντεύξεις των τριών πρωταγωνιστών (μία μπλόγκερ, η δικηγόρος για τα ανθρώπινα δικαιώματα Νάντια Νασράουι -που είχε κάνει και 50 μέρες απεργία πείνας- και ένας απλός πολίτης), ο σκηνοθέτης προσπαθεί να μας δώσει όσο το δυνατόν περισσότερα στοιχεία γι' αυτό το ιστορικό για την Τυνησία γηγενούς.

Κεντρικό θέμα στο ντοκιμαντέρ είναι το ξεπέραςμα του φόβου του τυνησιακού λαού εξαιτίας της καταστολής του καθεστώτος Μπεν Αλι, ο οποίος ήταν στην εξουσία από το 1987, ο αγώνας για τη δημοκρατία, η συμμετοχή της νεολαίας που απετέλεσε και τη μεγαλύτερη δύναμή του, η οργάνωσή τους μέσω Ιντερνετ, καθώς, όπως αναφέρεται στην ταινία, η άμεση πληροφόρηση για τα γεγονότα ήταν ένα καθοριστικής σημασίας στοιχείο. Βέβαια, όπως και οι ίδιοι αναφέρουν στην ταινία, η επανάσταση δε γίνεται μέσω σελίδων κοινωνικής δικτύωσης, αλλά αυτές, όπως και γενικά το Ιντερνετ μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως μέσα πληροφόρησης. Η ταινία δεν παραλείπει να θέσει το σημαντικό ερώτημα, που δεν είναι άλλο από τους προβληματισμούς για το μέλλον της Τυνησίας από τώρα και μπρος.

■ ΕΡΙΚ ΤΟΛΕΝΤΑΝΟ - ΟΛΙΒΙΕ ΝΑΚΑΣ

Αθικτοι

Ένας τετραπληγικός αριστοκράτης και ένας μαύρος νέος από τις πιο φτωχές συνοικίες του Παρισιού είναι οι δύο πρωταγωνιστές της ταινίας. Οι δύο άντρες, αν και τελείως διαφορετικοί, συνδέονται με μια πολύ δυνατή φιλία. Η ται-

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Σκουριές: πολλή «μαυρίλα», αρ-παχτίλα

Μεροκάματο-ξεροκόμματο=ξεροκάματο

Όταν δεν πίπτει γκλο(μ)π, πίπτει γκάλοπ

Ενοικιάζεται ταράτσα (7ος όροφος και βάλε) για προεκλογική χρήση

Για την «μαγειρική... αλληλεγγύης» - είναι γνωστή από Υπατία το 2011 (μόνο που οι συνταγές της δεν πετυχαίνουν...)

Ιερισσό και όσιο δεν έχουν οι τραμπακομπομπολοματατζήδες

Σελίδες 8 και 9 του Ριζοσπάστη, φ. 11.217 (Μισθός Κίνας –τελικά είναι σοσιαλιστική;– αλλά και «Δώρα Εθνικής»)

◆ Και 7,7 εκατ. στα κοινοβουλευτικά κόμματα για «ερευνητικούς σκοπούς» (ουδείς ηρνήθη την επιχορήγηση). Δηλαδή, τι ερευνούν: την τρύπα στην τσέπη των κινεζοποιημένων εργαζομένων των ανέργων, το ποσό των χωρατσιών, τους λόγους της αντιβίας, την άμεση φτωχοποίηση του μισού πληθυσμού;

◆ ν.σεξ μπορεί να σημαίνει και στο σεξ αλλά και «νέος συνασπισμός εξουσίας» (ΑΥΓΗ, 28-3-12), κατά ΣΥΡΙΖΑ (πώς λέμε κατά Λουκάν). Η ίδια εφημερίς μας πληροφορεί ότι

«χάνονται μισθοί, καταρρέουν επιχειρήσεις», οι οποίες –τις κακόμοιρες...– «αδυνατούν να καταβάλουν μισθούς». Με τον αστυφύλαξ ή με το χωροφύλαξ οι Συριζαίοι; Με τον ΜΠΑΤΣΟ, πάντως, σταθερά.

◆ Ανακαλύφθηκε «πτώση των τιμών στα σουπερμάρκετ». Πτώση στη λιανική βασικών ειδών διαβίωσης –όπως... περιέργως– δεν υπήρξε... (orengon-open society-open lies).

◆ «Ο πλατωνικός διάλογος βαστάει απ' όλα αυτά και πε-

ρισσότερο και από τον Ευριπίδη και τον Αριστοφάνη. Είναι πολύ γνωστό, πως ο φιλόσοφος φιλοδόξησε στα νιάτα του να γράψει τραγωδίες. Απ' αυτό ο συνδυασμός του σοβαρού και του ευτράπελου... Δεμένος με το πρόσωπο του Πλάτωνα ο διάλογος είναι απ' αυτά που έγιναν μία φορά, das Einmalige... Στην ξετελειωμένη του μορφή γεννήθηκε με τον Πλάτωνα και πέθανε πριν απ' αυτόν, γιατί τα γεροντικά του έργα δεν είναι πια διάλογοι». (Χ. Θεοδωρίδης: «Η έννοια του μηδέν στη διαλεκτική διάνοηση – ανακοίνωση στο φιλοσοφικό συνέδριο της Αθήνας» - Επιθεώρηση Τέχνης, Μάιος 1955, τ. 5).

◆ «Στην πόλη Ααρχους, σήμερα, 28 Μάρτη, στις 7 μ.μ. ο Γιώργος Σιφωνιός θα μιλήσει για τον αγώνα των απεργών και τη σημασία της διεθνούς αλληλεγγύης... 29 Μάρτη... οι Χ. Κατσώτης και Γ. Σιφωνιός θα μιλήσουν για τους αγώνες των χαλυβουργών και του ΠΑΜΕ...» (Ριζοσπάστης, 28-29/3/12).

◆ «Ναι, εμείς δεν λέμε ότι ο δρόμος προς την εργατική λαϊκή εξουσία θα είναι δρόμος

που θα λένε "περάστε αγαπητοί συνάδελφοι είστε πλειοψηφία και σας αναγνωρίζουμε"». (Αλέκα. Ποια Αλέκα; ΜΙΑ είναι η Αλέκα – Ριζοσπάστης 24-24/3/12). Γιατί δε θα σπάσει τζάμι στην «επανάσταση» του Περισσού: κοινοβουλευτικά και όμορφα τα πράγματα, με όρους κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας η «εργατική λαϊκή εξουσία» - Προσοχή: ενόψει εκλογών έγινε πιο «ηχηρή» προστέθηκε η λέξη εργατική...

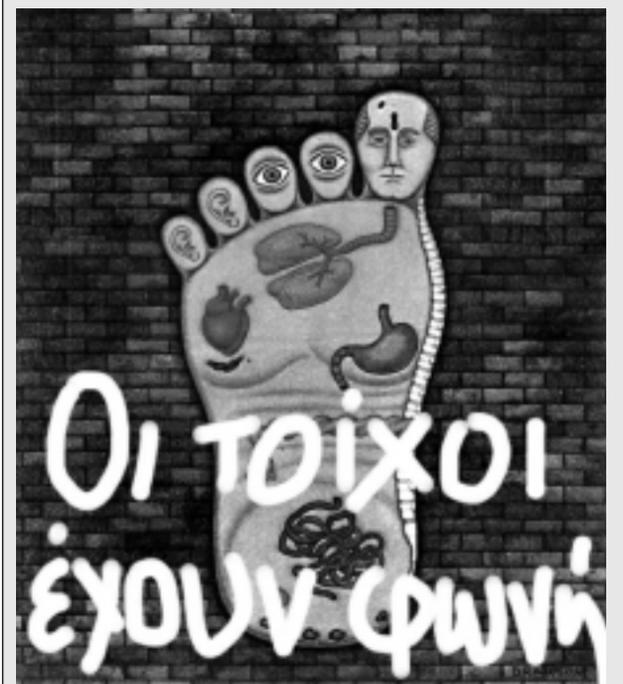
◆ «Η Vodafone ήρθε στην Ελλάδα με σκοπό να μείνει χρόνια» - Βιτόριο Κολάο, διευθύνων σύμβουλος. Γι' αυτό προσπαθεί να απολύσει εργαζόμενους και να προσλάβει νέους με «μισθό» 255 ευρώ... (Η δήλωση Κολάο από την Καθημερινή, 4-3-12).

◆ ΚΑΙ από δήμους παίρνει φράγκα ο Περισσός – το επιδιώκει κιόλας (για το... Αρχείο του κόμματος, που θα... ευαισθητοποιήσει ΟΛΟΥΣ τους δήμους της χώρας, με βάση όσα γράφει ο Ριζοσπάστης 23-3-12). Δηλαδή, παίρνει κομματική επιχορήγηση από το κράτος, επιχειρησιακά δάνεια για την Τυποεκδοτική, ζητάει και από τους φορομπήχτες δήμους... (Αιδώς, εδώ, Αργείοι).

◆ «Έχω πει με απόλυτη σαφήνεια ότι τα όσα έχει συμφωνήσει η παρούσα κυβέρνηση και τα οποία έχουν ψηφισθεί με τη συγκεκριμένη πλειοψηφία στη Βουλή, διαμορφώνουν ούτως ή άλλως δεσμευτικό πλαίσιο για τη χώρα». (Φ. Κουβελής, συνέντευξη στην Καθημερινή, 11-3-12). Αυτός το δεσμευτικό πλαίσιο και ο εργαζόμενος λαός τα δεσμά...

◆ Μα, χωρίς εκλογικά κέντρα, ω Πασοκ;

Βασίλης

◆ Διαρκής αγώνας για την ανατροπή των κοινωνικά άδικων και νεοαποικιακών πολιτικών – ΑΔΕΔΥ (αφίσα)

Κόκκινο το φόντο της αφίσας μ' έναν μεγάλο πίνακα να κυριαρχεί: Προμηθέας δεσμώτης. Αλυσοδεμένος στο βράχο ο Προμηθέας κι ο αετός έτοιμος να του κατασπαράξει το συκώτι. Είδαν τα ανάλογα εξώφυλλα της «Κόντρας»; Ίσως, αν και η συγκεκριμένη αντιγραφή ιδέας δεν μας κολλακεύει. Για την ΑΔΕΔΥ πρόκειται, για ένα από τα άντρα του εργατοπατερισμού. Δεν μας ανησυχεί, όμως, καθότι τα δικά μας τα τσανάκια με τους κάθε είδους εργατοπατέρες τα 'χουμε χωρίσει εδώ και χρόνια. Κάποιοι άλλοι, με ηχηρά ριζοσπαστικά ονόματα, ενδεχομένως να αισθάνονται ικανοποιημένοι που η ΑΔΕΔΥ βγάξει... αγωνιστικές αφίσες. Μια ζωή πολιτική ουράς στην εργατοπατεριά, που πάντοτε χρειάζεται αριστερούς μαϊντανούς για να καλύπτουν με το άρωμά τους τη βρόμα της.

◆ Αυτοδύναμη Ελλάδα – ΠΑΣΟΚ (προεκλογικό ντεκόρ)

Άλλαξε το ντεκόρ στην αίθουσα Τύπου της Ιπποκράτους. Στην πρώτη εμφάνιση του Βενιζέλου είχαμε μια σκέτη πράσινη γραμμή και τη λέξη «αρχίζουμε». Τίποτ' άλλο. Ούτε καν το σήμα του ΠΑΣΟΚ. Στη δεύτερη εμφάνιση Βενιζέλου, παρέα με τη Φώφη, τη... μεγάλη μεταγραφή, η πράσινη γραμμή έγινε πράσινο φόντο, το όνομα και ο ήλιος επανήλθαν και έσκασε μύτη το κεντρικό προεκλογικό σλόγκαν: «Αυτοδύναμη Ελλάδα!» Απάντηση στο «αυτοδύναμη ΝΔ» που πλασάρει δυνατά το επιτελείο του Σαμαρά. Όταν, όμως, ετεροπροσδιορίζεται ως προς τον βασικό πολιτικό αντίπαλό σου, εμμέσως πλην σαφώς παραδέχεται ότι είσαι δεύτερος. Ηδη, δηλαδή, το επιτελείο του Βενιζέλου υπονομεύει την παπαράρα περί διεκδίκησης της πρώτης θέσης που πέταξε ο νέος αρχηγός των πράσινων. Όμως, αυτό εμάς ούτε μας αφορά ούτε μας ενδιαφέρει. Η πρόκληση μας εξεγείρει. Γιατί είναι πρόκληση να μιλούν για «αυτοδύναμη Ελλάδα» τα τσιράκια των αποικιοκρατών. Τη δεκαετία του '70, η ανερχόμενη τότε σοσιαλδημοκρατία εξαπάτησε πολύ κόσμο με τα εθνικοανεξαρτησιακά συνθήματα. Υπήρχε το έδαφος τότε να το κάνει. Όταν κατέκτησε για πρώτη φορά την κυβερνητική εξουσία, άρχισε το ξήλωμα: έμειναν οι βάσεις που θα έφευγαν, η «ειδική σχέση» με την ΕΟΚ έγινε «μέχρι τα μπουνιά μέσα στην ΕΟΚ», το υπεσχημένο δημοψήφισμα για την ένταξη δεν έγινε ποτέ κ.λπ. κ.λπ. Η έλευση του ΔΝΤ, τα Μνημόνια 1 και 2, οι αποικιοκρατικές δανειακές συμβάσεις, η σκληρή επιτροπεία, αποτελούν επιλογές της ελληνικής κεφαλαιοκρατίας, η οποία θέλει να βαθύνει η «κινεζοποίηση» του ελληνικού λαού για να «δέσει» τα κέρδη της, και φέρουν την υπογραφή του ΠΑΣΟΚ. Γι' αυτό είναι πρόκληση ολκής το σλόγκαν «Αυτοδύναμη Ελλάδα».

◆ Το να κλέψω το «κράτος» είναι ΠΑΡΑΝΟΜΟ, το να με κλέψει είναι «ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ» (σύνθημα με σπρέι)

Σωστό είναι το σύνθημα και εξυπνο, αλλά γιατί εντός εισαγωγικών η λέξη «κράτος»; Αν πρόκειται για έκφραση απέχθειας, τότε τα εισαγωγικά είναι λάθος επιλογή. Αν υπονοείται ότι το κράτος δεν είναι ακριβώς κράτος, δεν επιτελεί τη λειτουργία που θα έπρεπε να επιτελεί ένα κράτος, τότε πρόκειται για μεγάλο πολιτικό λάθος. Αυτός είναι ο ρόλος του αστικού κράτους. Να λειτουργεί σαν ο συλλογικός εκπρόσωπος της τάξης των καπιταλιστών, να καταπιέζει με το ένα χέρι και να καταληστεύει με το άλλο.

νία βασίστηκε σε πραγματικά γεγονότα.

Αυτό που κατάφερε να συνδέσει τους δυο αρχικά ετερόκλητους άντρες είναι ότι ο Ντρινς δεν αντιμετώπισε ποτέ τον Φίλιπ με έλεος, αλλά με χιούμορ. Δηλαδή, κατάφερε να ξεπεράσει το γεγονός της αναπηρίας του Φίλιπ, να τον αντιμετωπίσει με απόλυτο σεβασμό ως άνθρωπο που να μην μπορεί να κουνάει μόνο το κεφάλι του, αλλά δικαιούται να περάσει τη ζωή του όσο το δυνατόν καλύτερα. Οι άνθρωπιες ιδιότητες πέρα από τις ταξικές διαφορές; Ε, ναι, συμβαίνουν κι αυτά, ιδιαίτερα όταν λαμβάνουν χώρα έξω από τη σφαίρα των παραγωγικών σχέσεων. Συγκίνηση, ρομαντισμός και εύθυμη διάθεση περιβάλλουν αυτό το ανθρώπινο δράμα, δεν αρκούν όμως για να κάνουν σημαντική αυτή την ταινία που εκ των πραγμάτων βασίζεται κυρίως στο συγκινησιακό και κωμικό της φορτίο.

Ελένη Π.

ΑΝΤΙΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΟ ΠΟΓΚΡΟΜ

«Βρίσκονται σ' ένα αδιέξοδο και το ξέρουν», γράφαμε την προηγούμενη εβδομάδα, αναφερόμενοι στα νέα μέτρα «κατά των λαθρομεταναστών» που εξήγγειλε ο Χρυσοχοϊδης. Και εξηγήσαμε γιατί: «Ο Χρυσοχοϊδης εξαπέλυσε ήδη νέα μαζικά πογκρόμ. Πόσους μετανάστες θα μαζέψει; Χίλιους, δυο, τρεις, πέντε, δέκα χιλιάδες; Άλλοι τόσοι θα έχουν έρθει μέσα σ' ένα τρίμηνο. Γιατί τίποτα δεν μπορεί να στα-

γοί Εσωτερικών και Δικαιοσύνης της ΕΕ δεν ήταν να υποχρεώσουν τους καπιταλιστές να νομιμοποιήσουν τους λεγόμενους λαθρομετανάστες, με την επιβολή αυστηρών κυρώσεων, αλλά να απαγορεύσουν αυστηρά την απασχόληση μεταναστών που δεν έχουν άδεια διαμονής και εργασίας, ώστε σε σύντομο διάστημα να πετύχουν την επιστροφή τους στις χώρες τους, μέσω μαζικών πογκρόμ. Η πρόθεση αυτή έχει αποτυπωθεί στις εισηγητικές σκέψεις της οδηγίας (...)

Το χρώμα του φασισμού

ματήσει τη μεταναστευτική ροή από τις ζώνες της έσχατης φτώχειας, των πολέμων, των λιμών. Η μετανάστευση είναι σαν το νερό. Όσο κι αν βουλώσεις τις τρύπες, αυτό θα βρει τρόπο να περάσει. Κάθε βδομάδα γεμίζουν τα αστυνομικά κρατητήρια από ανθρώπους χωρίς χαρτιά. Υστερα από τρεις μήνες, αν πρόκειται για αιτούντες άσυλο, ή από έξι μήνες, αν πρόκειται για μετανάστες, αναγκάζονται να τους αποφυλακίσουν για να βάλουν άλλους».

Ηδη, το αδιέξοδο φάνηκε από τις αντιδράσεις περιφερειαρχών και δημάρχων στη σύσκεψη που συγκάλεσε ο Χρυσοχοϊδης για να τους ζητήσει να δεχτούν την κατασκευή τριών στρατοπέδων συγκέντρωσης ανά περιφέρεια. Ξεσήκωσαν τον κόσμο και δήλωσαν ότι δε δέχονται, εκτός που με την Περιφέρεια Αττικής από με ψήφους ΠΑΣΟΚ-ΝΔ-ΛΑΟΣ ενέκρινε την κατασκευή τριών στρατοπέδων συγκέντρωσης, χωρίς όμως ν' αποφασίσει τον τόπο τους, αλλά αφήνοντας αυτό το θέμα ν' αποφασιστεί σε συνεργασία με τους δημάρχους (οι οποίοι άρχισαν ήδη τις αντιδράσεις).

Η κυβέρνηση πέφτει θύμα της ίδιας της ρατσιστικής πολιτικής της. Ο Χρυσοχοϊδης προσπαθεί να κερδίσει εκλογικούς πόντους στην Αθήνα και τους χάνει στην επαρχία. Διότι π είναι ο «λαθρομετανάστης» σύμφωνα με την εικόνα που έχει κατασκευάσει η κυρίαρχη προπαγάνδα; Κλέφτης, βιαστής, δολοφόνος, φορέας μολυσματικών ασθενειών. Οι τοπικοί «άρχοντες», λοιπόν, αντιδρούν με τον ίδιο τρόπο που αντιδρούν οι δήμοι της Αττικής κάθε φορά που ανακοινώνεται η χωροθέτηση μιας χωματερής: «Δε θα δεχτούμε εμείς τα σκουπίδια της Αθήνας!»

Και δεν τσιμπάνε οι τοπικοί «άρχοντες» ούτε στις υποσχέσεις για οικονομική αναζωογόνηση που μοίρασε πάλι ο πρώην αρχηγός των μπάτσων και νυν υφυπουργός Μπάτσων και Καταστολής Ελ. Οικονομίου. Τι είπε ο Οικονόμου στη σύσκεψη με τους περιφερειάρχες; Οτι θα υπάρξει «σχυρό ανταποδοτικό όφελος», διότι «1.000 άτομα, για παράδειγμα, αν υπολογίσουμε ότι ένα άτομο θέλει κατά μέσο όρο 20 ευρώ την ημέρα για φαγητό, για τη λειτουργία όλου αυτού του χώρου είναι 20.000 ευρώ την ημέρα, είναι 600.000 ευρώ το μήνα σε μια τοπική κοινότητα». Είπε ακόμη, ότι εξωτερικά τα στρατόπεδα συγκέντρωσης (τύπου ΝΑΤΟ, με τριπλό φράχτη ύψους τριών μέτρων) θα φυλάσσονται από ένοπλους φρουρούς που θα προσληφθούν με το κριτήριο της εντοπιότητας, ενώ εσωτερικά θα φυλάνε σεικιουριτάδες που λογικά πάλι από τις τοπικές κοινωνίες θα προσληφθούν από τις εταιρίες.

Γιατί δεν μπορεί να πείσει η κυβέρνηση τους τοπικούς «άρχοντες»; Δεν νομίζουμε ότι τους έπιασε καμιά ευαισθησία ενάντια στη δημιουργία στρατοπέδων συγκέντρωσης. Τα ρατσιστικά στερεότυπα κινούν τη σκέψη τους: μακριά από τον τόπο μας κι όπου θέλει ας γίνει. Τα στρατόπεδα αυτά θα είναι «σουρωτήρια», σκέφτονται, και οι «λαθρομετανάστες» θα κάνουν στις δικές μας περιοχές αυτά που μαθαίνουμε ότι κάνουν στην Αθήνα. Ασε που λεφτά δεν υπάρχουν, οπότε όλα αυτά που λένε ο Χρυσοχοϊδης με τον Οικονόμου είναι φούμαρα.

Υπάρχουν, βέβαια, και άνθρωποι, έξω από τα ψηλά ή χαμηλά κλιμάκια της εξουσίας, που αντιδρούν φωνάζοντας ότι δεν θέλουν να μετατρα-

πούν σε δεσμοφύλακες δυστυχισμένων ανθρώπων που ξεριζώθηκαν από τον τόπο τους για να αναζητήσουν μια καλύτερη ζωή. Οπως πολλοί από τους κατοίκους της Νεάπολης Κοζάνης που περιφρουρούν το εγκαταλελειμμένο στρατόπεδο το οποίο ο Χρυσοχοϊδης θέλει να μετατρέψει στο πρώτο στρατόπεδο συγκέντρωσης μεταναστών.

Μετά το ναυάγιο της σύσκεψης με τους περιφερειάρχες, ο Χρυσοχοϊδης ανακοίνωσε ότι η κυβέρνηση θα προχωρήσει μόνη της σε νομοθετική ρύθμιση (με Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου). Γιατί τόσο πρεμούρα; Γιατί κινδυνεύουμε να μας διώξουν από τη Σένγκεν, λέει ο Χρυσοχοϊδης. Ναι, όμως άλλα συμφωνήσαμε με την αρμόδια επίτροπο, απάντησε ο Παπουτσής, που βρήκε την ευκαιρία να πάρει το αίμα του πίσω, εκδικούμενος τον Χρυσοχοϊδη για τα όσα του φάρτωσε όταν τον διαδέχτηκε στο υπουργείο Προ. Λες και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης του Χρυσοχοϊδη έχουν καμιά διαφορά από τα «κέντρα πρώτης υποδοχής» του Παπουτσή ή από τον φράχτη στον Εβρο.

Βρίσκονται, λοιπόν, σ' ένα αδιέξοδο και το ξέρουν. Αλλά, όπως σημειώναμε στο προηγούμενο φύλλο, «δεν σκοπεύουν ν' αλλάξουν πολιτική, γιατί έχουν αναλάβει δεσμεύσεις έναντι της ΕΕ. Δεσμεύσεις που έχουν μετατρέψει την Ελλάδα σε μια τεράστια ανοιχτή φυλακή, σε μια τεράστια αποθήκη ψυχών».

Στο φύλλο μας της 14ης Γενάρη αναφερθήκαμε αναλυτικά στην Οδηγία 52 που ως σχεδίο εκδόθηκε από την Κομισιόν το Μάη του 2007 και τον Ιούνη του 2009 δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα της ΕΕ. Οπως σημειώναμε, «οι στόχοι που έθεσαν οι Κομισάριοι και οι υπουργ-

Οι Κομισάριοι θεωρούν ότι το μαύρο μεροκάματο των 30-40 ευρώ, που δίνουν οι καπιταλιστές της ΕΕ στους λεγόμενους λαθρομετανάστες είναι ελκτικό γι' αυτούς και θέτουν ως στόχο να ανακόψουν αυτή την απασχόληση. Η πρώτη και βασική εκδοχή είναι να διώξουν τους μετανάστες μέσω μαζικών πογκρόμ. Η δεύτερη εκδοχή θα ήταν να υποχρεωθούν οι καπιταλιστές να δίνουν τα ίδια δικαιώματα. Αυτό όμως αποκλείεται γιατί: Πρώτον, στην φάση αυτή της βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης δεν υπάρχει περίπτωση ούτε οι καπιταλιστές να δεχτούν να δώσουν τα ίδια δικαιώματα στους μετανάστες ούτε οι αστικές κυβερνήσεις να τους υποχρεώσουν. Δεύτερον, θέλουν να διώξουν μαζικά τους μετανάστες, γιατί στην πλειοψηφία τους είναι ανειδίκευτοι. Τρίτον, γιατί οι κομισάριοι θέτουν ως στόχο την πρόσληψη μεταναστών ειδικευμένων εργατών και μάλιστα εκείνων που δεν βρίσκουν στη δική τους καπιταλιστική αγορά. Τέταρτον, γιατί εάν έδιναν τα ίδια μεροκάματα, τότε θα γινόταν ελκυστικότερη η καπιταλιστική αγορά της ΕΕ και θα φούντωνε περισσότερο το μεταναστευτικό ρεύμα».

Απότοκο αυτής της ευρωνωστικής πολιτικής είναι αυτό που ζούμε και τις τελευταίες μέρες με τις εξαγγελίες για κατασκευή στρατοπέδων συγκέντρωσης, τα προεκλογικά πογκρόμ του Χρυσοχοϊδη και τις φασιστικές κραυγές του Σαμαρά περί ανακατάληψης των πόλεων. Οι ίδιοι που τσακίζουν τον ελληνικό λαό, οι δήμιοι της «κινεζοποίησης», οι υποτελείς και δωσίλογοι σταλάζουν το δηλητήριο του φασισμού στη συνείδηση του ελληνικού λαού, φέρνοντας αντιμέτωπους εργάτες με εργάτες, φτωχούς με φτωχούς.

Ευκαιρία και προδοσία

Την Υπατία θυμήθηκε βασικός αρθρογράφος των «Νέων», με ιδιαίτερους δεσμούς με το ΠΑΣΟΚ (Δ. Μητρόπουλος) και έγραψε τα εξής αποκαλυπτικά στη στήλη του την περασμένη Πέμπτη:

«Η σχέση Ραγκούση-Παπανδρέου ξίνισε για πρώτη φορά στην κρίση της Υπατίας. Ο τότε πρωθυπουργός ήταν υπέρ της νομιμοποίησης των παράνομων μεταναστών που μετείχαν στην κατάληψη. Ο τότε υπουργός Εσωτερικών αρνήθηκε, φθάνοντας μέχρι και στην απειλή παραίτησης. Βρέθηκε τελικά μια μέση λύση».

Δεν είχαμε ανάγκη τον Μητρόπουλο να μας πει τι έγινε στα τέλη Φλεβάρη με αρχές Μάρτη του 2011. Το βλέπαμε στα μάτια των υπουργών και άλλων κυβερνητικών παραγόντων που ενεπλάκησαν με την κρίση της Υπατίας, ότι είχαν φτάσει σε απόγνωση. Το πληροφορούμασταν από διευθυντικά στελέχη ΜΜΕ. Ακούγαμε τις διαρροές στελεχών του Μαξίμου, ότι ο πρωθυπουργός είναι οργισμένος με τον Ραγκούση και πως έδωσε εντολή να λυθεί το θέμα. Ακούγαμε τον Βενιζέλο να την πέφτει δημόσια στον Ραγκούση και τον Καρατζαφέρη να συμφωνεί με τον Βενιζέλο, αφήνοντας να εννοηθεί ότι το ΛΑΟΣ δεν θα ξεσήκωνε τον κόσμο αν γινόταν μια ρύθμιση μόνο για τους 300. Βλέπαμε τον σύμβουλο της Νταλάρα, συγγενούς και προστατευόμενης του Ραγκούση, να φέρνει πρόταση για «κάτω από το τραπέζι» χορήγηση αδειών παραμονής, φτάνει δημόσια οι μετανάστες απεργοί πείνας να δέχονταν το «καθεστώς ανοχής».

Και να μην μας το αποκάλυπτε ο Μητρόπουλος, μας το είχε αποκαλύψει ο Ραγκούσης, σε συνέντευξή του στην «Καθημερινή». Ήταν εξαιρετικά δύσκολο είτε να κερδίσουμε και τους τρεις στόχους: να μην έχουμε νεκρό, να μην καεί η Αθήνα ενόψει τουριστικής περιόδου και να μη δώσουμε άδειες παραμονής. Τελικά, τους πετύχαμε και τους τρεις!

Όλα «μολογάνε» την αλήθεια. Η κυβέρνηση ήταν έτοιμη να λυγίσει. Και θα λυγίζε μέσα σε λίγες μέρες (όταν δεν πέρασε και ο τελευταίος εκβιασμός της, αυτός της εκκένωσης της Υπατίας), αν δεν μεσολαβούσε η προδοσία. Εχουμε γράψει αναλυτικά γι' αυτή την προδοσία, έχουμε αποκαλύψει όλες τις πλευρές της και τα πρόσωπα που πρωταγωνίστησαν σ' αυτή. Υπό το φως της αποκάλυψης του Μητρόπουλου (που κάθε άλλο παρά αυτό είχε στο μυαλό του), μπορούμε να κατανοήσουμε ακόμα καλύτερα το παιχνίδι της προδοσίας.

Σε επίπεδο κορυφών το παιχνίδι παίχτηκε μεταξύ Ραγκούση και Τσίπρα και σε επίπεδο Υπατίας τη διεκπεραίωση ανέλαβαν το Δίκτυο, το ΦΜΚ και τα παιδαρέλια της νεολαίας ΣΥΝ (σε ρόλο γιουσσοφακίων). Πώς ο Ραγκούσης έπεισε τον Τσίπρα; Ποιο ήταν το αντάλλαγμα; Αυτό είναι το μόνο ερώτημα που μένει ανοιχτό. Οι άλλοι, στο επίπεδο της Υπατίας, δεν ήταν δύσκολο να προσαρμοστούν. Το ΦΜΚ «τα είχε κατεβάσει» καιρό πριν. Τα «γιουσσοφακία» κανένας δεν τα ρώταγε. Εμενε το Δίκτυο, που έπαιξε καιρίο ρόλο.

Ήταν η δειλία; Ήταν ο εγγενής οπορτουניσμός; Ήταν η προσπάθεια εκδούλευσης προς την ηγεσία του ΣΥΝ και η διεκδίκηση μιας καλύτερης θέσης στα ΣΥΡΙΖικά; Ήταν όλ' αυτά μαζί και κάποια άλλα, δευτερεύουσας σημασίας. Σήμερα, ένα χρόνο μετά το μεγάλο ξεπούλημα, με το φασισμό να κάνει παιχνίδι στο Μεταναστευτικό, με τους 300 της Υπατίας και της Θεσσαλονίκης στο στόχαστρο των αστυνομικών υπηρεσιών, σκεφτόμαστε ξανά και ξανά τη μεγάλη ευκαιρία που χάθηκε. Σκεφτόμαστε πόσο διαφορετικά θα ήταν τα πράγματα αν οι 300 έφευγαν νικητές, με άδειες παραμονής στα χέρια τους. Πόσον «αέρα» θα προσέφεραν σε άλλους μετανάστες, αντί για «μυρωδιά» ήττας.

Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΥ 1 ΚΑΙ ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΙΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: ΙΕΡΑ ΟΔΟΣ 81 - ΑΘΗΝΑ

